

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 77

fyrtiofemte årgången

20 mars 2002

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 490/2002 av den 18 mars 2002 om ändring av anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna vad gäller varaktigheten av kontrakten för extraanställda** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 491/2002 av den 19 mars 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 2
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 492/2002 av den 19 mars 2002 om undantag från förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran** 4
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 493/2002 av den 19 mars 2002 om anpassning av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg och rådets förordning (EEG) nr 2777/75 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött, vad beträffar KN-nummer för vissa produkter** 7
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 494/2002 av den 19 mars 2002 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i ICES-delområden III, IV, V, VI och VII samt i ICES-områden VIII a, b, d och e** 8
- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/12/EG av den 5 mars 2002 om ändring av rådets direktiv 79/267/EEG när det gäller solvensmarginalkraven för livförsäkringsföretag** 11
- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG av den 5 mars 2002 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG när det gäller solvensmarginalkraven för skadeförsäkringsföretag** 17

★ Kommissionens direktiv 2002/28/EG av den 19 mars 2002 om ändring av vissa bilagor till rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen	23
★ Kommissionens direktiv 2002/29/EG av den 19 mars 2002 om ändring av direktiv 2001/32/EG när det gäller vissa skyddade zoner som utsätts för särskilda växt-skyddsrisiker inom gemenskapen	26

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2002/229/EG:

★ Kommissionens beslut av den 13 november 2001 om den stödordning som regionen Sardinien (Italien) avser att genomföra till förmån för omstrukturering av företag i svårigheter inom sektorn för täckta grödor [delgivet med nr K(2001) 3445]	29
---	----

2002/230/EG:

★ Kommissionens beslut av den 15 mars 2002 om finansiellt stöd från gemenskapen för driften av vissa av gemenskapens referenslaboratorier på området djurhälsa och levande djur 2002 [delgivet med nr K(2002) 1003]	47
---	----

2002/231/EG:

★ Kommissionens beslut av den 18 mars 2002 om fastställande av reviderade ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till skodon och ändring av beslut 1999/179/EG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 1015]	50
---	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG, EKSG, EURATOM) nr 490/2002

av den 18 mars 2002

om ändring av anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna vad gäller varaktigheten av kontrakten för extraanställda

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 283 i detta,

med beaktande av de anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som fastställs i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽¹⁾, särskilt artikel 52 i dessa,

med beaktande av kommissionens förslag, framlagt efter samråd med Kommittén för tjänsteföreskrifterna,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av domstolens yttrande⁽³⁾,

med beaktande av revisionsrättens yttrande⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Inom samtliga institutioner är extraanställda en oundgänglig resurs som innebär snabb tillgång till personal, i synnerhet som ersättning för tjänstemän eller tillfälligt anställda som för tillfället inte kan utföra sina arbetsuppgifter (artikel 3 b i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna). Extraanställda kan också utföra särskilda tillfälliga arbetsuppgifter i enlighet med de stränga normer som fastställs i tjänsteföreskrifterna. De extraanställda utgör ett komplement till de fast anställda tjänstemännen inom högt specialiserade arbetsområden där de expertkunskaper som krävs annars inte finns tillgängliga.

- (2) Möjligheten att förlänga varaktigheten av kontrakten för extraanställda skulle utgöra en väsentlig del av flexibiliteten vid användandet av institutionernas personal.

- (3) Det skulle vara motiverat att möjliggöra en förlängning av varaktigheten av kontrakten för extraanställda till mer än ett år, så att institutionerna kan agera med hänsyn till avdelningarnas behov och säkerställa en viss kontinuitet i arbetet och/eller fullt ut använda den berörda personalens kvalifikationer och utbildning.

- (4) Artikel 52 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna bör därför ändras så att den maximala varaktigheten av de extraanställdas kontrakt förlängs till tre år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 52.b i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna skall ersättas med följande: "b) tre år i övriga fall".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 mars 2002.

På rådets vägnar

M. ARIAS CAÑETE

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 2581/2001 (EGT L 345, 29.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 5 februari 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 11 juli 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ Yttrandet avgivet den 19 juli 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 491/2002
av den 19 mars 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 mars 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	213,3
	204	163,7
	212	174,9
	624	212,2
	999	191,0
0707 00 05	052	175,4
	204	36,9
	624	119,8
	999	110,7
0709 90 70	052	138,9
	204	65,8
	999	102,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	66,7
	204	49,2
	212	44,8
	220	49,0
	421	29,6
	448	26,7
	600	63,2
	624	83,3
	999	51,6
0805 50 10	052	44,8
	600	48,4
	999	46,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	42,4
	388	104,7
	400	122,4
	404	97,2
	508	88,5
	512	88,6
	528	93,3
	720	121,6
	728	131,3
	999	98,9
0808 20 50	388	86,6
	400	92,6
	512	80,1
	528	73,4
	999	83,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 492/2002**av den 19 mars 2002****om undantag från förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfördran**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 562/2000⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1564/2001⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn. Särskilt i artikel 10 och i artikel 16.2 fastställs perioderna för inlämnande av anbud respektive leveranser. Med hänsyn till hur helgdagarna infaller under det första och andra kvartalet 2002 är det nödvändigt att av praktiska skäl ställa in den andra anbudsinfördran i mars 2002 och att ändra sista dagen för leverans för det andra anbudet i det andra kvartalet 2002. Det bör därför göras undantag från förordning (EG) nr 562/2000.

(2) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfördran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 238/2002⁽⁶⁾, inleds uppköp genom anbudsinfördran i vissa medlemsstater eller regioner i en medlemsstat för vissa kvalitetsgrupper. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1209/2001⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2579/2001⁽⁸⁾, införs ett antal undantag från kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 för att råda bot på den mycket allvarliga situation

på marknaden som uppstått på grund av händelseutvecklingen i samband med bovin spongiform encefalopati (BSE) och det därpå följande utbrottet av mul- och klövsjuka. Bland annat kan ytterligare produkter komma att tillåtas för intervention. Eftersom detta undantag inte längre gäller för anbudsförfaranden under det andra kvartalet 2002 bör förordning (EEG) nr 1627/89 ändras i enlighet med detta.

(3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från artikel 10 första meningen i förordning (EG) nr 562/2000 skall inga anbud lämnas in den fjärde tisdagen i mars 2002.

Artikel 2

1. Bilagan till förordning (EEG) nr 1627/89 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

2. Genom undantag från artikel 16.2 i förordning (EG) nr 562/2000 skall leveransperioden för det andra anbudsförfarandet i det andra kvartalet 2002 vara 24 kalenderdagar.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 2 skall tillämpas på anbudsförfaranden som öppnas under det andra kvartalet 2002.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 39, 9.2.2002, s. 4.

⁽⁷⁾ EGT L 165, 21.6.2001, s. 15.

⁽⁸⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 68.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1(1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er, paragraphe 1, du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 493/2002**av den 19 mars 2002****om anpassning av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg och rådets förordning (EEG) nr 2777/75 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött, vad beträffar KN-nummer för vissa produkter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 234/79 av den 5 februari 1979 om förfarandet vid anpassning av Gemensamma tulltaxans nomenklatur för jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽³⁾, föreskrivs ändringar av Kombinerade nomenklaturen för vissa produkter.
- (2) På grund av detta är det lämpligt att anpassa bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1516/96⁽⁵⁾ och artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽⁶⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95⁽⁷⁾.
- (3) Ändringarna ovan bör träda i kraft samtidigt som förordning (EG) nr 2031/2001.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga I till förordning (EEG) nr 2771/75 skall:

"1905 30 — Söta kex, småkakor o.d.: Våfflor och rån (wafers)"

ersättas med:

"1905 31 — Söta kex, småkakor o.d"

och

"1905 32 — Våfflor och rån".

Artikel 2

I artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2777/75 skall KN-nummer "0210 90 71 och 0210 90 79" ersättas med KN-nummer "0210 99 71 och 0210 99 79".

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 34, 9.2.1979, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 279, 23.10.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽⁶⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁷⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 494/2002**av den 19 mars 2002****om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i ICES-delområden III, IV, V, VI och VII samt i ICES-områden VIII a, b, d och e**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 973/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 45.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Internationella rådet för havsforskning (ICES) anmälde i november 2000 att det finns en överhängande risk för att kummelbeståndet utfiskas i ICES-delområden III, IV, V, VI och VII och ICES-områden VIII a, b, d och e.
- (2) Den största delen av beståndet finns i ICES-delområden V, VI och VII samt ICES-områden VIII a, b, d och e.
- (3) I kommissionens förordning (EG) nr 1162/2001 av den 14 juni 2001 om fastställande av åtgärder för kummelbeståndets återhämtning i ICES-delområde III, IV, V, VI och VII och ICES-område VIII a, b, d, e och villkor i samband med detta för kontroll av fiskefartygens verksamhet ⁽³⁾ fastställs ett antal kompletterande tekniska åtgärder för beståndets återhämtning.
- (4) De tekniska åtgärderna gäller endast fram till den 1 mars 2002. Vid det datumet kommer dock förordning (EG) nr 850/98 ännu inte att ha ändrats. Ett avbrott i tillämpningen av åtgärderna skulle allvarligt skada kummelbeståndet.
- (5) Därför bör omedelbara åtgärder vidtas för att säkerställa att de åtgärder som fastställs i förordning (EG) nr 1162/2001 kan tillämpas till dess att rådet antar en ändring av förordning (EG) nr 850/98.
- (6) Det är inte sannolikt att fiske med bomtrålar med en maskstorlek på mindre än 100 mm inom områden där det annars endast är tillåtet att fiska med andra släpredskap med en maskstorlek på 100 mm eller mer skulle äventyra bevarandet av kummelbeståndet, eftersom fiske med bomtrålar endast ger liten andel kummel som bifångst. Det är emellertid nödvändigt att säkra att andelen bifångster inte ökar och att begränsa de perioder under

vilka fiske av detta slag får äga rum och att avgränsa de geografiska områden där fisket är tillåtet.

- (7) Genom artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1162/2001 medges ett undantag som är befogat eftersom en fångstbegränsning för kummel skulle orsaka allvarliga ekonomiska problem för små fiskefartyg som fiskar dagligen. Undantaget har försumbara konsekvenser för kummelbeståndets bevarande och återhämtning. Det bör därför bibehållas.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna förordning skall gälla fiskefartyg som bedriver fiske inom ICES-delområden V och VI och ICES-områden VII b, c, f, g, h, j och k, samt ICES-områden VIII a, b, d och e.

Artikel 2

1. Trots de villkor som anges i artikel 4.4 och artikel 15 i förordning (EG) nr 850/98 får fångster av kummel (*Merluccius merluccius*) som bevaras ombord på fartyg som har andra släpredskap än bomtrål med en maskstorlek på 55–99 mm inte överskrida 20 % av vikten av den sammanlagda fångst av marina organismer som förvaras ombord och fångster av kummel som förvaras ombord på fartyg som har bomtrål med en maskstorlek på 55–99 mm får inte överskrida 5 % av vikten av den sammanlagda fångst av marina organismer som förvaras ombord.

2. De villkor som anges i punkt 1 gäller inte fartyg som är kortare än 12 meter totalt och som återvänder till en hamn inom 24 timmar från det att de senast lämnade en hamn.

Artikel 3

Det skall vara förbjudet att använda

- a) lyft och/eller förlängningsstycke på släpredskap, utom bomtrålar, vars maskstorlek överskrider 55 mm och som inte består av nätmaterial av enkelt garn där tjockleken på varje enskild garntråd högst får uppgå till 6 mm eller som består av nätmaterial av dubbelt garn där tjockleken på varje enskild garntråd högst får uppgå till 4 mm, utom i ICES-delområde V och VI,

⁽¹⁾ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 137, 19.5.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 159, 14.6.2001, s. 4.

- b) släpredskap för fiske efter bottenlevande arter, utom bomtrålar som har ett lyft med en maskstorlek på 70–89 mm och över 120 maskor i någon omkrets av lyftet, exklusive sömförstärkningslinor och sömmar,
- c) släpredskap för fiske efter bottenlevande arter som inbegriper enskilda fyrsidiga maskor vars stolpar inte är ungefär lika långa,
- d) släpredskap för fiske efter bottenlevande arter med ett lyft vars maskstorlek är mindre än 100 millimeter och är fäst vid släpredskapets främre nätbel på annat sätt än genom sömnad.

Artikel 4

Det skall vara förbjudet att ha ombord eller använda bomtrålar med en maskstorlek på 70 mm eller större, utom om hela den övre halvan av den främre delen av nätet består av ett nätstycke som inte har någon enskild maska med en maskstorlek under 180 mm och som är fäst

- direkt på överteln eller
- på högst tre rader av ett nät med vilken maskstorlek som helst som är fäst direkt på överteln.

Nätstycket skall sträcka sig mot nätets bakre del med minst det antal maskor som beräknas genom att

- a) bomtrålens nätlängd (meter) divideras med 12,
- b) kvoten i punkt a multipliceras med 5 400,
- c) summan av multiplikationen i punkt b divideras med nätstyckets minsta maskas maskstorlek i millimeter,
- d) eventuella decimaler eller andra bråkdelar i den summa som erhålls i punkt c ignoreras.

Artikel 5

1. Vid tillämpning av punkt 2 skall följande geografiska områden gälla:

- a) Det område som avgränsas av räta linjer som förbinder följande koordinater utom de delar av området som ligger inom den gräns på 12 nautiska mil som beräknas från Irlands baslinjer:

53° 30' N, 11° 00' V
 53° 30' N, 12° 00' V
 53° 00' N, 12° 00' V
 51° 00' N, 11° 00' V
 49° 30' N, 11° 00' V
 49° 30' N, 07° 00' V
 51° 00' N, 07° 00' V
 51° 00' N, 10° 30' V
 51° 30' N, 11° 00' V
 53° 30' N, 11° 00' V

- b) Det område som avgränsas av räta linjer som förbinder följande koordinater utom de delar av området som ligger inom den gräns på 12 nautiska mil som beräknas från Frankrikes baslinjer:

48° 00' N, 06° 00' V

48° 00' N, 07° 00' V

45° 00' N, 02° 00' V

44° 00' N, 02° 00' V

En punkt på Frankrikes kust vid 44° 00' N.

En punkt på Frankrikes kust vid 45° 30' N

45° 30' N, 02° 00' V

45° 45' N, 02° 00' V

48° 00' N, 06° 00' V

2. Inom de områden som anges i punkt 1

- skall all form av fiske med släpredskap med en maskstorlek på 55–99 mm vara förbjuden,

- skall det, oavsett syfte, vara förbjudet att delvis eller helt sätta ut eller på annat sätt använda släpredskap, utom bomtrålar, med en maskstorleksintervall på 55–99 mm,

- skall alla släpredskap med en maskstorlek på 55–99 mm surras och stuvras i enlighet med artikel 20.1 i förordning (EEG) nr 2847/93 av den 1 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾.

Inom det område som anges i punkt 1 a

- skall all form av fiske med fasta redskap med en maskstorlek under 120 mm vara förbjuden,

- skall det, oavsett syfte, vara förbjudet att delvis eller helt sätta ut eller på annat sätt använda fasta redskap med en maskstorlek under 120 mm,

- skall alla fasta redskap med en maskstorlek under 120 mm surras och stuvras i enlighet med artikel 20.1 i förordning (EEG) nr 2847/93.

Inom det område som anges i punkt 1 b

- skall all form av fiske med fasta redskap med en maskstorlek under 100 mm vara förbjuden,

- skall det, oavsett syfte, vara förbjudet att delvis eller helt sätta ut eller på annat sätt använda fasta redskap med en maskstorlek under 100 mm,

- skall alla fasta redskap med en maskstorlek under 100 mm surras och stuvras i enlighet med artikel 20.1 i förordning (EEG) nr 2847/93.

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

Artikel 6

1. Inom det område som anges i artikel 5.1 a får bomtrålar med en maskstorlek på 55–99 mm endast sättas ut, helt eller delvis, i området öster om 07° 30' V och endast under perioden april–oktober.

2. Inom det område som anges i artikel 5.1 b får bomtrålar med en maskstorlek på 55–99 mm endast sättas ut, helt eller delvis, i området söder om 46° 00' N och endast under perioden juni–september.

3. Inom de delar av de områden som anges i artikel 5.1 a eller 5.1 b som ligger utanför de områden som avses i punkterna 1 och 2 skall alla bomtrålar med en maskstorlek på 55–99 mm surras och lastas i enlighet med artikel 20.1 i förordning (EEG) nr 2847/93.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/12/EG

av den 5 mars 2002

om ändring av rådets direktiv 79/267/EEG när det gäller solvensmarginalkraven för livförsäkringsföretag

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 47.2 och artikel 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I den handlingsplan för finansiella tjänster som
godkändes av Europeiska rådet i Köln den 3 och 4 juni
1999 och i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 erkänns
betydelsen av en solvensmarginal för försäkringsföretag,
när det gäller att skydda försäkringstagarna på den inre
marknaden genom att säkerställa att tillräckliga kapital-
krav ställs på försäkringsföretagen utifrån arten av de
risker de försäkrar.

(2) Enligt rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars
1979 om samordning av lagar och andra författningar
om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrö-
relse ⁽⁴⁾ skall försäkringsföretag ha solvensmarginaler.

(3) Kravet på att försäkringsföretagen, utöver de tekniska
avsättningar de gör för att kunna uppfylla sina
åtaganden enligt försäkringsavtalen, också skall upprätt-
hålla en solvensmarginal som skall fungera som buffert
vid en ogynnsam affärsutveckling är ett viktigt inslag i
systemet för stabilitetstillsyn till skydd för försäkrade och
försäkringstagare.

(4) De nu gällande bestämmelserna om solvensmarginal i
direktiv 79/267/EEG har förblivit i stort sett oförändrade
i senare gemenskapslagstiftning, och enligt rådets
direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om
samordning av lagar och andra författningar som avser
direkt livförsäkring (tredje livförsäkringsdirektivet) ⁽⁵⁾
skulle kommissionen till den försäkringskommitté som
inrättades genom rådets direktiv 91/675/EEG ⁽⁶⁾ över-

lämna en rapport om behovet av en ytterligare harmoni-
sering av solvensmarginalen.

(5) Kommissionen har utarbetat en sådan rapport utifrån
rekommendationerna i den rapport om försäkringsföre-
tagens solvens som framlagts av konferensen för försäk-
ringstillsynsmyndigheterna i Europeiska unionens
medlemsstater.

(6) Det befintliga systemet med sin enkla och handfasta
karaktär ansågs visserligen ha fungerat tillfredsställande
och bygga på sunda principer som medger betydande
öppenhet och insyn, men svagheter kunde enligt
rapporten konstateras i specifika fall.

(7) Det finns behov av att öka den befintliga minsta garanti-
fonden, särskilt till följd av inflationsutvecklingen när det
gäller försäkringsersättningar och driftskostnader efter
det att kravet på sådana fonder ursprungligen antogs.

(8) I syfte att förbättra solvensmarginalens kvalitet bör
möjligheten att beakta framtida vinst i den disponibla
solvensmarginalen begränsas och vara beroende av vissa
villkor samt i vilket fall som helst upphöra efter 2009.

(9) För att i framtiden undvika plötsliga större öknings-
ar av beloppet för den minsta garantifonden bör en mekanism
inrättas som leder till att ökningarna ligger i linje med
det europeiska konsumentprisindexet.

(10) I vissa situationer, där försäkringstagarnas rättigheter är
hotade, behöver de behöriga myndigheterna befogen-
heter för att kunna ingripa i ett tillräckligt tidigt skede,
men då de utövar dessa befogenheter måste de under-
rätta försäkringsföretagen om de skäl som har föranlett
sådana tillsynsåtgärder i enlighet med principerna för
sunda och korrekta förvaltningsförfaranden. Så länge det
föreligger en sådan situation bör de behöriga myndighe-
terna vara förhindrade att utfärda intyg om att försäk-
ringsföretaget har en tillräcklig solvensmarginal.

(11) Mot bakgrund av utvecklingen på marknaden för åter-
försäkring som tas av direktförsäkringsgivare måste de
behöriga myndigheterna ges befogenheter att under vissa
förhållanden minska nedsättningen av solvensmarginal-
kravet.

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 123.

⁽²⁾ EGT C 193, 10.7.2001, s. 21.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 juli 2001 (ännu ej offent-
liggjort i EGT) och rådets beslut av den 14 februari 2002.

⁽⁴⁾ EGT L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europa-
parlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995,
s. 7).

⁽⁵⁾ EGT L 360, 9.12.1992, s.1. Direktivet senast ändrat genom Europa-
parlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290,
17.11.2000, s. 27).

⁽⁶⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 32.

- (12) Genom detta direktiv bör minimistandarder för solvensmarginalkraven fastställas, samtidigt som en medlemsstat bör kunna föreskriva striktare regler för försäkringsföretag som auktoriserats av medlemsstatens egna behöriga myndigheter.
- (13) Direktiv 79/267/EEG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 79/267/EEG

Direktiv 79/267/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 skall ersättas med följande:

”2. ömsesidiga institut, då

- stadgarna innehåller bestämmelser som medger uttag av extra bidrag eller minskning av förmånerna eller uttag från andra personer som förbundit sig här till, och
- den årliga premieinkomsten för de verksamheter som omfattas av detta direktiv inte överstiger 5 000 000 euro under tre på varandra följande år; om detta belopp överskrider under tre på varandra följande år skall bestämmelserna i detta direktiv gälla från och med det fjärde året.

Denna artikel skall dock inte förhindra ömsesidiga försäkringsföretag från att ansöka om att få, eller fortsätta att ha, licens enligt detta direktiv.”

2. Artiklarna 18, 19 och 20 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

1. Varje medlemsstat skall föreskriva att alla försäkringsföretag som har sitt huvudkontor inom dess territorium vid varje tidpunkt skall ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal i förhållande till sin samlade verksamhet, som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv.

2. Den disponibla solvensmarginalen skall motsvaras av tillgångar i försäkringsföretaget som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, inklusive följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

i) I stiftelseurkund och stadgar skall föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

ii) I stiftelseurkund och stadgar skall föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap skall upphöra, de behöriga myndigheterna skall under rättas minst en månad i förväg och under denna period kunna förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och stadgar får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, vilket dock inte påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

c) Vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

d) I den utsträckning som detta medges i nationell lag: de vinstreserver som redovisas i balansräkningen, om dessa kan användas till täckande av förluster och inte har avsatts för utdelning till försäkringstagarna.

Den disponibla solvensmarginalen skall minskas med beloppet för de egna aktier som försäkringsföretaget innehar direkt.

3. Den disponibla solvensmarginalen får också utgöras av följande:

a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att försäkringsföretaget går i konkurs eller likvidation, skall ha prioritet efter alla övriga borgenärsfordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

För förlagslånekapital gäller dessutom följande villkor:

i) Endast helt inbetalda medel får beaktas.

ii) För lån med fast löptid skall den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfallodatum skall försäkringsföretaget till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen skall kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfallodatum. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om försäkringsföretaget ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

iii) Lån utan fast löptid måste ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet skall försäkringsföretaget underrätta de

behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och företaget skall därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna skall endast godkänna återbetalningen om försäkringsföretagets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

- iv) Låneavtalet får inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver avveckling av försäkringsföretaget, skall förfalla till betalning före de avtalade förfallodagarna.
 - v) Låneavtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.
- b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i a, om de uppfyller följande villkor:
- i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.
 - ii) Utställandeavtalet skall ge försäkringsföretaget möjlighet att uppskjuta räntebetalningar.
 - iii) Långivarens fordran på försäkringsföretaget skall i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga prioriterade borgenärer.
 - iv) Handlingarna vid utställandet av värdepapperen måste innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning och möjliggöra för försäkringsföretaget att fortsätta sin verksamhet.
- v) Endast helt inbetalda belopp får beaktas.

4. På försäkringsföretagets ansökan med åtföljande bevis, hos den behöriga myndigheten i hemlandet och med den myndighetens godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av följande:

- a) Fram till och med den 31 december 2009: ett belopp motsvarande 50 % av företagets framtida vinst, men inte mer än 25 % av det belopp som är lägst av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen. Vinstens storlek erhålls genom multiplicering av den uppskattade årsvinsten med en faktor som motsvarar försäkringsavtalens genomsnittliga återstående giltighetstid. Denna faktor får inte överstiga 6. Den uppskattade årsvinsten får inte överstiga det aritmetiska medelvärdet av den uppnådda vinsten under de senaste fem räkenskapsåren i de verksamhetsgrenar som anges i artikel 1.1.

De behöriga myndigheterna får medge att sådana belopp ingår i den disponibla solvensmarginalen endast

- i) om en aktuariell rapport inlämnas till den behöriga myndigheten med en beräkning av sannolikheten av dessa framtida vinsters uppkomst, och
 - ii) i den mån framtida vinster från dolda nettoreserver enligt led c nedan inte redan beaktats,
- b) Om zillmering inte tillämpas eller, om zillmering tillämpas och denna inte uppgår till de tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien: skillnaden mellan en ej zillmerad eller delvis zillmerad försäkringsmatematisk avsättning och en försäkringsmatematisk avsättning zillmerad med en faktor som motsvarar det tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien. Detta belopp får emellertid inte överstiga 3,5 % av summan av skillnaderna mellan kapitalbeloppen för livförsäkringar och de försäkringsmatematiska avsättningarna för samtliga försäkringsavtal där zillmering är möjlig. Denna skillnad skall minskas med beloppet för varje ej avskriven anskaffningskostnad som redovisas som tillgång.
- c) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.
- d) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen.

5. Ändringar av punkterna 2, 3 och 4 i syfte att beakta en utveckling som motiverar tekniska justeringar av de tillgångar som får motsvara den disponibla solvensmarginalen skall antas enligt förfarandet i artikel 2 i direktiv 91/675/EEG (*).

(*) EGT L 374, 31.12.1991, s. 32.

Artikel 19

1. Om inte annat följer av artikel 20 skall den föreskrivna solvensmarginalen bestämmas så som anges i punkterna 2–7 beroende på vilken försäkringsklass som avses.

2. För sådan försäkring som avses i artikel 1.1 a och b, med undantag för försäkring knuten till investeringsfonder, och för sådan verksamhet som avses i artikel 1.3, skall minsta föreskrivna solvensmarginalen motsvara summan av följande två resultat:

- a) Första resultatet:

Ett tal som motsvarar 4 % av de försäkringstekniska avsättningarna avseende direkt försäkringsverksamhet och mottagen återförsäkring utan avdrag för avgiven återförsäkring skall multipliceras med ett procenttal som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan de totala försäkringstekniska avsättningarna, beräknade efter avdrag för avgiven återförsäkring, och de försäkringstekniska avsättningarna brutto. Detta procenttal får dock inte var mindre än 85 %.

b) Andra resultatet:

För försäkringsavtal, där risksumman inte är negativ, multipliceras ett tal motsvarande 0,3 % av det totala beloppet för sådan risksumma, som försäkringsföretaget iklätt sig ansvar för, med ett tal som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan det totala beloppet för den risksumma, som företaget förblir ansvarigt för efter avgiven återförsäkring och retrocession, och det totala beloppet för risksumman. Denna kvot får dock inte vara mindre än 50 %.

När det gäller temporär dödsfallsförsäkring med en längsta löptid av tre år skall denna multiplikationsfaktor vara 0,1 %. För sådana försäkringar med en löptid på mer än tre år men högst fem år skall denna faktor vara 0,15 %.

3. När det gäller sådan tilläggförsäkring som avses i artikel 1.1 c skall den föreskrivna solvensmarginalen motsvara den föreskrivna solvensmarginalen för skadeförsäkringsföretag som föreskrivs i artikel 16a i direktiv 73/239/EEG, varvid artikel 17 i det direktivet inte skall tillämpas.

4. För det slag av permanent, icke uppsägbar, sjukförsäkring som avses i artikel 1.1 d skall den föreskrivna solvensmarginalen motsvara

a) 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna, beräknade i enlighet med punkt 2 a i denna artikel, samt

b) den föreskrivna solvensmarginalen för skadeförsäkringsföretag som föreskrivs i artikel 16a i direktiv 73/239/EEG, varvid artikel 17 i det direktivet inte skall tillämpas. Villkoret i artikel 16a.6 b i det direktivet om att avsättningar skall göras för stigande ålder kan emellertid ersättas med kravet att rörelsen skall vara gruppbaserad.

5. För sådan verksamhet som avses i artikel 1.2 b (kapitaliseringsverksamhet) skall den minsta föreskrivna solvensmarginalen motsvara 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna enligt punkt 2 a i denna artikel.

6. För tontiner som avses i artikel 1.2 a skall den föreskrivna solvensmarginalen motsvara 1 % av tillgångarna.

7. För försäkring som avses i artikel 1.1 a och b och som är knuten till investeringsfonder samt för sådan verksamhet som avses i artikel 1.2 c, d och e skall den föreskrivna solvensmarginalen motsvara summan av följande:

a) 4 % av de tekniska avsättningarna enligt beräkning i punkt 2 a i denna artikel, i den utsträckning försäkringsföretaget påtar sig en placeringsrisk.

b) 1 % av de tekniska avsättningarna enligt beräkning i punkt 2 a i denna artikel, i den utsträckning företaget inte påtar sig någon placeringsrisk, men det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna fastställts för en period som överstiger fem år.

c) 25 % av de driftsutgifter som netto kan hänföras till dessa avtal för det senaste räkenskapsåret, i den utsträckning försäkringsföretaget inte påtar sig någon placeringsrisk, och det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna inte fastställts för en period som överstiger fem år.

d) 0,3 % av risksumman beräknad enligt punkt 2 b i denna artikel, i den utsträckning försäkringsföretaget försäkrar dödsfallsrisk.

Artikel 20

1. En tredjedel av den föreskrivna solvensmarginalen, fastställd enligt artikel 19, skall utgöra garantifonden. Den skall bestå av sådana poster som anges i artikel 18.2, 18.3 och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna i hemlandet, artikel 18.4 c.

2. Garantifonden skall uppgå till minst 3 000 000 euro.

Varje medlemsstat får föreskriva att den minsta garantifonden får nedsättas med en fjärdedel, när det gäller ömsesidiga och liknande institut samt tontiner.”

3. Följande artikel skall införas:

”Artikel 20a

1. Det belopp i euro som fastställs i artikel 20.2 skall ses över årligen med början den 20 september 2003, så att det avspeglar förändringar i det europeiska konsumentprisindexet för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat.

Beloppet skall justeras automatiskt genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen av index för perioden mellan ikraftträdandet av detta direktiv och tidpunkten för den senaste översynen och rundas av uppåt till närmaste 100 000-tal euro.

Om förändringen i procent sedan förra justeringen är mindre än 5 % skall ingen justering göras.

2. Kommissionen skall årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om översynen och det justerade belopp som avses i punkt 1.”

4. Följande artikel skall införas:

”Artikel 24a

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter för att kunna kräva en finansiell saneringsplan för försäkringsföretag, om dessa myndigheter bedömer att försäkringstagarnas rättigheter hotas. En sådan finansiell saneringsplan måste åtminstone innehålla uppgifter eller bevis för de kommande tre räkenskapsåren av följande slag:

a) Uppskattade driftskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.

- b) En detaljerad prognos över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.
- c) Prognostiserad balansräkning.
- d) En uppskattning av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringsförpliktelser och föreskriven solvensmarginal.
- e) Företagets allmänna policy i fråga om återförsäkring.

2. Om försäkringstagarnas rättigheter är hotade på grund av att försäkringsföretagets ekonomiska ställning försämras, skall medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att kräva att ett försäkringsföretag skall ha en högre föreskriven solvensmarginal för att säkerställa att det kan uppfylla solvenskraven inom den närmaste tiden. Nivån på denna högre föreskrivna solvensmarginal skall fastställas utifrån en sådan finansiell saneringsplan som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att justera ned värdena av alla poster som kan ingå i den disponibla solvensmarginalen, i synnerhet i de fall där dessa posters marknadsvärde har förändrats i betydande utsträckning sedan utgången av föregående räkenskapsår.

4. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att minska nedsättningen, på grundval av återförsäkring, av den solvensmarginal som fastställts i enlighet med artikel 19, om

- a) återförsäkringsavtalen har ändrats eller försämrats i betydande utsträckning sedan föregående räkenskapsår, eller
- b) det inte finns någon, eller bara en obetydlig, risköverföring i kontrakten för återförsäkring.

5. Om de behöriga myndigheterna krävt en finansiell saneringsplan för försäkringsföretaget i enlighet med punkt 1 skall de inte utfärda intyg i enlighet med artikel 10.3 andra stycket i detta direktiv, artikel 14.1 a i rådets direktiv 90/619/EEG (andra livförsäkringsdirektivet) (*) och artikel 11.2 i rådets direktiv 92/96/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (**), så länge de anser att försäkringstagarnas rättigheter är hotade enligt vad som avses i punkt 1.

(*) EGT L 330, 29.11.1990, s. 50. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/96/EEG (EGT L 360, 9.12.1992, s. 1).

(**) EGT L 360, 9.12.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27)."

Artikel 2

Övergångsperiod

1. Medlemsstaterna får medge försäkringsföretag, som vid tidpunkten för ikraftträdandet av detta direktiv inom deras territorier bedriver verksamhet i en eller flera av de försäk-

ringsklasser som anges i bilagan till direktiv 79/267/EEG, en tidsfrist om fem år från och med den dag då detta direktiv träder i kraft för att uppfylla kraven i artikel 1 i det här direktivet.

2. Medlemsstaterna får medge företag som avses i punkt 1 och som vid femårsperiodens utgång inte till fullo har uppnått den föreskrivna solvensmarginalen, en tilläggsperiod som inte får överskrida två år för att göra detta, förutsatt att företagen i enlighet med artikel 24 i direktiv 79/267/EEG till de behöriga myndigheterna för godkännande har överlämnat en plan med de åtgärder som skall vidtas för att uppnå detta krav.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall senast den 20 september 2003 anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall besluta om att de bestämmelser som avses i punkt 1 först skall tillämpas vid tillsynen med utgångspunkt från redovisningar för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2004 eller under det kalenderåret.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

4. Senast den 1 januari 2007 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, om så är nödvändigt, om behovet av ytterligare harmonisering. Rapporten skall ge upplysning om hur medlemsstaterna har utnyttjat de möjligheter som medges i detta direktiv och särskilt huruvida det utrymme för skönsmässig bedömning som de nationella tillsynsmyndigheterna har tillerkänts har medfört större skillnader i tillsynen på den inre marknaden.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

*Artikel 5***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 mars 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

R. DE RATO Y FIGAREDO

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/13/EG

av den 5 mars 2002

om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG när det gäller solvensmarginalkraven för skade-
försäkringsföretag

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 47.2 och artikel 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och
av följande skäl:

- (1) I den handlingsplan för finansiella tjänster som godkändes av Europeiska rådet i Köln den 3 och 4 juni 1999 och i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 erkänns betydelsen av en solvensmarginal för försäkringsföretag, när det gäller att skydda försäkringstagarna på den inre marknaden genom att säkerställa att tillräckliga kapitalkrav ställs på försäkringsföretagen utifrån arten av de risker de försäkrar.
- (2) Enligt rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁴⁾ skall försäkringsföretag ha solvensmarginaler.
- (3) Kravet på att försäkringsföretagen, utöver de tekniska avsättningar de gör för att kunna uppfylla sina åtaganden enligt försäkringsavtalen, också skall upprätthålla en solvensmarginal som skall fungera som buffert vid en ogynnsam affärsutveckling är ett viktigt inslag i systemet för stabilitetstillsyn till skydd för försäkrade och försäkringstagare.
- (4) De nu gällande bestämmelserna om solvensmarginal i direktiv 73/239/EEG har förblivit i stort sett oförändrade i senare gemenskapslagstiftning, och enligt rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) ⁽⁵⁾ skulle kommissionen till den försäkringskommitté som inrättades genom rådets direktiv 91/675/EEG ⁽⁶⁾ överlämna en rapport om behovet av en ytterligare harmonisering av solvensmarginalen.

(5) Kommissionen har utarbetat en sådan rapport utifrån rekommendationerna i den rapport om försäkringsföretagens solvens som framlagts av konferensen för försäkringstillsynsmyndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater.

(6) Det befintliga systemet med sin enkla och handfasta karaktär ansågs visserligen ha fungerat tillfredsställande och bygga på sunda principer som medger betydande öppenhet och insyn, men svagheter kunde enligt rapporten konstateras i specifika fall, särskilt när det gäller känsliga riskprofiler.

(7) Det finns behov av att förenkla och öka de befintliga minsta garantifonderna, särskilt till följd av inflationsutvecklingen när det gäller försäkringsersättningar och driftskostnader efter det att kravet på sådana fonder ursprungligen antogs. Detta förhållande bör även föranleda en ökning av de tröskelvärden ovanför vilka den lägre procentsatsen skall tillämpas vid beräkningen av solvensmarginalkravet på premie- och skadeersättningsbasis.

(8) För att i framtiden undvika plötsliga större öknings-
beloppen för de minsta garantifonderna och dessa tröskelvärden bör en mekanism inrättas som leder till att ökningarna ligger i linje med det europeiska konsumentprisindexet.

(9) I vissa situationer, där försäkringstagarnas rättigheter är hotade, behöver de behöriga myndigheterna befogenheter för att kunna ingripa i ett tillräckligt tidigt skede, men då de utövar dessa befogenheter måste de under-
rätta försäkringsföretagen om de skäl som har föranlett sådana tillsynsåtgärder i enlighet med principerna för sådana och korrekta förvaltningsförfaranden. Så länge det föreligger en sådan situation bör de behöriga myndigheterna vara förhindrade att utfärda intyg om att försäkringsföretaget har en tillräcklig solvensmarginal.

(10) Mot bakgrund av utvecklingen på marknaden för återförsäkring som tas av direktförsäkringsgivare bör de behöriga myndigheterna ges befogenheter att under vissa förhållanden minska nedsättningen av solvensmarginalkravet.

(11) Om en försäkringsgivare i betydande utsträckning minskar eller helt upphör med nyteckningen av försäkringsavtal, måste en lämplig solvensmarginal fastställas för den återstående försäkringstekniska skulden, beräknad utifrån nivån på de tekniska avsättningarna.

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 129.

⁽²⁾ EGT C 193, 10.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 juli 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 14 februari 2002.

⁽⁴⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65).

⁽⁵⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27).

⁽⁶⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 32.

- (12) För vissa skadeförsäkringsklasser med särskilt instabil riskprofil bör det befintliga solvensmarginalkravet höjas väsentligt, så att den solvensmarginal som krävs blir bättre anpassad till den faktiska riskprofil som karakteriserar rörelsen.
- (13) För att ta hänsyn till förekomsten av skilda bokföringsmässiga och försäkringsmatematiska metoder är det lämpligt att göra motsvarande anpassningar av metoden för beräkning av solvensmarginalkravet, så att detta kan beräknas på ett enhetligt och konsekvent sätt och försäkringsföretagen därigenom ges lika förutsättningar.
- (14) Genom detta direktiv bör minimistandarder för solvensmarginalkraven fastställas, samtidigt som en medlemsstat bör kunna föreskriva striktare regler för försäkringsföretag som auktoriserats av medlemsstatens egna behöriga myndigheter.
- (15) Direktiv 73/239/EEG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 73/239/EEG

Direktiv 73/239/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Detta direktiv gäller inte ömsesidiga institut som uppfyller samtliga nedanstående villkor:

- Stadgarna skall innehålla bestämmelser som medger uttag av extra bidrag eller minskning av förmånerna.
- Verksamheten får inte omfatta ansvarsförsäkring, såvida inte dessa utgör underordnad försäkring i den mening som avses i punkt C i bilagan, eller kredit- och borgensförsäkring.
- Den årliga premieinkomsten från de verksamhetsgrenar som omfattas av detta direktiv får inte överstiga 5 000 000 euro.
- Minst hälften av premieinkomsten från de verksamhetsgrenar som omfattas av detta direktiv måste komma från personer som är medlemmar i det ömsesidiga institutet.

Detta direktiv skall inte gälla företag som uppfyller samtliga följande villkor, nämligen

- företaget bedriver inte någon verksamhet som omfattas av detta direktiv annat än sådan som anges i klass 18 i punkt A i bilagan,
- verksamheten bedrivs endast lokalt och består endast av tillhandahållande av naturaförmåner, och
- den totala årliga intäkten av räddningstjänster till personer som råkat i svårigheter överstiger inte 200 000 euro.

Denna artikel skall dock inte förhindra ömsesidiga försäkringsföretag från att ansöka om att få eller fortsätta att ha licens enligt detta direktiv."

2. Artikel 16 skall ersättas med följande:

"Artikel 16

1. Varje medlemsstat skall föreskriva att alla försäkringsföretag som har sitt huvudkontor inom dess territorium vid varje tidpunkt skall ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal i förhållande till sin samlade verksamhet, som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv.

2. Den disponibla solvensmarginalen skall motsvaras av tillgångar i försäkringsföretaget som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, inklusive följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

i) I stiftelseurkund och stadgar skall föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

ii) I stiftelseurkund och stadgar skall föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap skall upphöra, de behöriga myndigheterna skall under rättas minst en månad i förväg och under denna period kunna förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och stadgar får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, vilket dock inte påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

c) Vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

Den disponibla solvensmarginalen skall minskas med beloppet för de egna aktier som försäkringsföretaget innehar direkt.

För försäkringsföretag som tillämpar diskontering eller nedsättning av sina försäkringstekniska avsättningar för oreglerade skador för att ta hänsyn till avkastning på placeringar, såsom tillåts genom artikel 60.1 g i rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (*), skall den disponibla solvensmarginalen minskas med skillnaden mellan odiskonterade försäkringstekniska avsättningar eller försäkringstekniska avsättningar före nedsättning (enligt uppgift i noterna till redovisningen) och diskonterade avsättningar eller försäkringstekniska avsättningar efter nedsättning. Denna justering skall göras för alla risker som anges i punkt A i bilagan med undantag av de risker som anges för försäkringsklasserna 1 och 2. För andra försäkringsklasser än 1 och 2 behöver ingen justering göras för diskontering av annuiteter som ingår i de försäkringstekniska avsättningarna.

3. Den disponibla solvensmarginalen får också utgöras av följande:

- a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av den lägsta av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att försäkringsföretaget går i konkurs eller likvidation, skall ha prioritet efter alla övriga borgenärers fordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

För förlagslånekapital gäller dessutom följande villkor:

- i) Endast helt inbetalda medel får beaktas.
- ii) För lån med fast löptid skall den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfalldatum skall försäkringsföretaget till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen skall kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfalldagen. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om försäkringsföretaget ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iii) Lån utan fast löptid måste ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet skall försäkringsföretaget underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och företaget skall därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna får endast godkänna återbetalningen om försäkringsföretagets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iv) I lånevtalet får inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver avveckling av försäkringsföretaget, skall förfalla till betalning före de avtalade förfalldagarna.
- v) Lånevtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.
- b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna

solvensmarginalen för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i a, om de uppfyller följande villkor:

- i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.
- ii) Utställandeavtalet skall ge försäkringsföretaget möjlighet att uppskjuta räntebetalningar.
- iii) Långivarens fordran på försäkringsföretaget skall i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga prioriterade borgenärers fordringar.
- iv) Handlingarna som utfärdas vid utställandet av värdepapperen måste innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning varigenom försäkringsföretaget får möjlighet att fortsätta sin verksamhet.
- v) Endast helt inbetalda belopp får beaktas.
4. På försäkringsföretagets ansökan med åtföljande bevis hos den behöriga myndigheten i hemlandet och med dennas godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av:
- a) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, med upp till 50 % av den lägsta av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen.
- b) Fordran som ett ömsesidigt eller liknande försäkringsföretag med variabla bidrag kan ha på sina medlemmar i form av begärda extra bidrag inom ett visst verksamhetsår, med ett belopp som uppgår till högst hälften av skillnaden mellan bidrag som maximalt kan uttaxeras och faktiskt infordrade bidrag, varvid sådana extra bidrag inte får motsvara mer än 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen. De behöriga nationella myndigheterna skall fastställa riktlinjer avseende villkoren för godkännande av extra bidrag.
- c) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.

5. Ändringar av punkterna 2, 3 och 4 i syfte att beakta en utveckling som motiverar tekniska justeringar av de tillgångar som får motsvara den disponibla solvensmarginalen skall antas enligt förfarandet i artikel 2 i rådets direktiv 91/675/EEG (**).

(*) EGT L 374, 31.12.1991, s. 7.

(**) EGT L 374, 31.12.1991, s. 32."

3. Följande artikel skall införas:

"Artikel 16a

1. Den föreskrivna solvensmarginalen skall bestämmas på grundval av antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller till genomsnittet av försäkringsersättningsarna för de tre senaste räkenskapsåren.

Dock skall, då det gäller försäkringsföretag som huvudsakligen meddelar försäkring avseende endast en eller flera av kredit-, storm-, hagel- och frostrisker, de senaste sju räkenskapsåren utgöra referensperiod för beräkningen av den genomsnittliga försäkringsersättningen.

2. Om inte annat följer av artikel 17 skall den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med det högsta av de två resultaten enligt punkt 3 respektive 4.

3. Premiebasen skall beräknas på grundval av det högsta av följande värden: bruttovärdet av de tecknade premierna eller bidragen i enlighet med nedanstående beräkningar och bruttovärdet av de intjänade premierna eller bidragen.

Premie- eller bidragsbelopp som avser försäkringsklasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan skall ökas med 50 %.

De premier eller bidrag (tilläggsavgifter inräknade) som hänför sig till direkt försäkringsverksamhet under det närmast föregående räkenskapsåret skall läggas ihop.

Till denna summa läggs premierna för mottagen återförsäkring under närmast föregående räkenskapsår.

Från detta belopp dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det så erhållna beloppet delas i två delar, av vilka den första skall uppgå till 50 000 000 euro medan den andra utgör restbeloppet. 18 % respektive 16 % av dessa delar räknas därefter fram och läggs ihop.

Denna summa skall multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som företaget fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 50 %.

Med de behöriga myndigheternas godkännande får statistiska metoder användas för bestämning av andelen premier eller bidrag som avser klasserna 11, 12 och 13.

4. Följande beräkningssätt används för den ersättningsbaserade solvensmarginalen, varvid för klasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan beloppen för skadeersättningar, avsättningar och återvunna belopp skall ökas med 50 %.

De ersättningar som utbetalats från direkt försäkring (utan avdrag för anspråk för vilka återförsäkrare och retroces-

sionärer svarar) som betalats ut under de i punkt 1 angivna perioderna läggs ihop.

Till denna summa läggs summan av ersättningar som utbetalats för förpliktelser som under samma tidsperioder övertagits genom återförsäkring eller retrocession och beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

Från detta belopp dras summan av de belopp som återvunnits under de i punkt 1 angivna tidsperioderna.

Från återstående belopp dras beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid början av det räkenskapsår som infaller två år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring. Om den referensperiod som fastställs i punkt 1 omfattar sju år, skall det belopp för avsättningar för ännu ej reglerade försäkringsfall som fastställts i början av det räkenskapsår som infaller sex år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger dras från beloppet.

En tredjedel eller en sjundedel av det erhållna beloppet, beroende på vilken referensperiod som skall användas enligt punkt 1, skall delas i två delar, varav den första skall uppgå till 35 000 000 euro, medan den andra utgör resterande belopp. 26 % respektive 23 % av dessa delar räknas därefter fram och läggs ihop.

Denna summa skall multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som företaget fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 50 %.

Med de behöriga myndigheternas godkännande får statistiska metoder användas för bestämning av andelen skadeersättningar, avsättningar eller återvunna belopp som avser klasserna 11, 12 och 13. För de risker som anges under klass 18 i punkt A i bilagan skall det ersättningsbelopp som används för att beräkna den ersättningsbaserade solvensmarginalen vara lika med försäkringsföretagets kostnader för givet bistånd. Dessa kostnader skall beräknas enligt hemlandets bestämmelser.

5. Om den föreskrivna solvensmarginal som räknats fram enligt punkterna 2–4 är lägre än den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, skall den föreskrivna solvensmarginalen minst vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, multiplicerad med förhållandet mellan de tekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret och de tekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar i början av det senaste räkenskapsåret. I dessa beräkningar skall återförsäkring inte ingå i de tekniska avsättningarna, men kvoten får aldrig vara större än ett.

6. De procenttal som skall tillämpas på beloppsandelarna enligt punkt 3 sjätte stycket och punkt 4 sjätte stycket skall nedsättas till en tredjedel för sjukförsäkring som meddelas på liknande tekniska grunder som gäller för livförsäkring, förutsatt att

- a) inbetalda premier är beräknade med hjälp av sjuklighetstabeller och enligt försäkringsmatematiska metoder,
- b) en avsättning görs för stigande ålder,
- c) ett premietillägg utdebiteras i syfte att skapa en säkerhetsmarginal av tillräcklig storlek,
- d) försäkringsföretaget får säga upp försäkringsavtalet senast före utgången av det tredje försäkringsåret, och
- e) försäkringsavtalet innehåller förbehåll för höjning av premierna eller nedsättning av ersättningarna också när det gäller löpande avtal."

4. Artikel 17 skall ersättas med följande:

"Artikel 17

1. En tredjedel av den föreskrivna solvensmarginalen, fastställd enligt artikel 16a, skall utgöra garantifonden. Den skall bestå av sådana poster som anges i artikel 16.2, 16.3 och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna i hemlandet, 16.4 c.

2. Garantifonden skall uppgå till minst 2 000 000 euro. Om alla eller några av de risker som anges för någon av försäkringsklasserna 10–15 i punkt A i bilagan försäkras, skall garantifonden dock vara 3 000 000 euro.

Varje enskild medlemsstat får föreskriva att den minsta garantifonden får nedsättas med en fjärdedel när det gäller ömsesidiga och liknande institut."

5. Följande artikel skall införas:

"Artikel 17a

1. De belopp i euro som fastställs i artikel 16a.3 och 16a.4 samt artikel 17.2 skall ses över årligen med början den 20 september 2003 så att de avspeglar förändringar i det europeiska konsumentprisindexet för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat.

Beloppen skall justeras automatiskt genom att grundbeloppen i euro höjs med den procentuella förändringen av index för perioden mellan ikraftträdandet av detta direktiv och den senaste översynen och rundas av uppåt till närmaste 100 000-tal euro.

Om förändringen i procent sedan förra justeringen är mindre än 5 % skall ingen justering göras.

2. Kommissionen skall årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om översynen och om de justerade belopp som avses i punkt 1."

6. I artikel 20.2 skall "artikel 16.3" ersättas med "artikel 16a".

7. Följande artikel skall införas:

"Artikel 20a

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter för att kunna kräva en finansiell saneringsplan för försäkringsföretag, om

dessa myndigheter bedömer att försäkringstagarnas rättigheter hotas. En sådan finansiell saneringsplan måste åtminstone innehålla uppgifter eller bevis för de kommande tre räkenskapsåren av följande slag:

- a) Uppskattade driftskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.
- b) En detaljerad prognos över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.
- c) Prognostiserad balansräkning.
- d) En uppskattning av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringsförpliktelser och föreskriven solvensmarginal.
- e) Företagets allmänna policy i fråga om återförsäkring.

2. Om försäkringstagarnas rättigheter är hotade på grund av att försäkringsföretagets ekonomiska ställning försämras, skall medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att kräva att ett försäkringsföretag skall ha en högre föreskriven solvensmarginal för att säkerställa att det kan uppfylla solvenskraven inom den närmaste tiden. Nivån på denna högre föreskrivna solvensmarginal skall fastställas utifrån en sådan finansiell saneringsplan som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att justera ned värdena av alla poster som kan ingå i den disponibla solvensmarginalen, i synnerhet i de fall där dessa posters marknadsvärde har förändrats i betydande utsträckning sedan utgången av föregående räkenskapsår.

4. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att minska nedsättningen, på grundval av återförsäkring, av den solvensmarginal som fastställts i enlighet med artikel 16a, om

- a) återförsäkringsavtalen har ändrats eller försämrats i betydande utsträckning sedan föregående räkenskapsår, eller
- b) det inte finns någon, eller bara en obetydlig, risköverföring i kontrakten för återförsäkring.

5. Om de behöriga myndigheterna krävt en finansiell saneringsplan för försäkringsföretaget i enlighet med punkt 1 skall de inte utfärda intyg i enlighet med artikel 10.3 andra stycket i detta direktiv, artikel 16.1 a i rådets direktiv 88/357/EEG (andra direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (*) och artikel 12.2 i rådets direktiv 92/49/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (**), så länge de anser att försäkringstagarnas rättigheter är hotade enligt vad som avses i punkt 1.

(*) EGT L 172, 4.7.1988, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65).

(**) EGT L 228, 11.8.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27)."

*Artikel 2***Övergångsperiod**

1. Medlemsstaterna får medge försäkringsföretag, som vid tidpunkten för ikraftträdandet av detta direktiv inom deras territorier bedriver verksamhet i en eller flera av de försäkringsklasser som anges i bilagan till direktiv 73/239/EEG, en tidsfrist om fem år från och med den dag då det här direktivet träder i kraft för att uppfylla kraven i artikel 1 i det här direktivet.

2. Medlemsstaterna får medge företag som avses i punkt 1 och som vid femårsperiodens utgång inte till fullo har uppnått den föreskrivna solvensmarginalen, en tilläggsperiod som inte får överskrida två år för att göra detta, förutsatt att företagen i enlighet med artikel 20 i direktiv 73/239/EEG till de behöriga myndigheterna för godkännande har överlämnat en plan med de åtgärder som skall vidtas för att uppnå detta krav.

*Artikel 3***Införlivande**

1. Medlemsstaterna skall senast den 20 september 2003 anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall besluta om att de bestämmelser som avses i punkt 1 först skall tillämpas vid tillsynen med

utgångspunkt från redovisningar för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2004 eller under det kalenderåret.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

4. Senast den 1 januari 2007 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, om så är nödvändigt, om behovet av ytterligare harmonisering. Rapporten skall ge upplysning om hur medlemsstaterna har utnyttjat de möjligheter som medges i detta direktiv och särskilt huruvida det utrymme för skönsmässig bedömning som de nationella tillsynsmyndigheterna har tillerkänts har medfört större skillnader i tillsynen på den inre marknaden.

*Artikel 4***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 5***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 mars 2002.

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

P. COX

R. DE RATO Y FIGAREDO

Ordförande

Ordförande

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/28/EG

av den 19 mars 2002

om ändring av vissa bilagor till rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/33/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 14 c i detta,

med beaktande av avtalet mellan de berörda medlemsstaterna, och

av följande skäl:

- (1) Av uppgifter från Förenade kungariket som grundar sig på nyligen genomförda undersökningar framgår det att den skyddade zonen vad gäller *Dendroctonus micans* Kugelan i Förenade kungariket bör ändras.
- (2) Av de uppgifter som Förenade kungariket lämnat när det gäller förekomsten av *beet necrotic yellow vein virus* framgår det att det inte längre är lämpligt att låta hela Förenade kungariket få behålla sin status som skyddad zon i fråga om *beet necrotic yellow vein virus*, utan att denna skall begränsas till enbart Nordirland.
- (3) Av de uppgifter som lämnats av Italien bör beskrivningen av de skyddade zonerna i fråga om *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. anpassas i förhållande till denna skadegörarens nuvarande utbredning.
- (4) Beskrivningen av de skyddade zonerna för värdplanter för *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. bör ändras i fråga om de särskilda kraven så att hänsyn tas till denna skadegörarens nuvarande utbredning.
- (5) Det framgår av de uppgifter som Frankrike lämnat in om förekomsten av *Matsucoccus feytaudi* Duc. att landet inte bör få behålla sin status som skyddad zon beträffande denna skadegörare.
- (6) Direktiv 2000/29/EG bör ändras i enlighet med detta.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I, II, III och IV till direktiv 2000/29/EG skall ändras enligt bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall anta och senast den 31 mars 2002 offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall börja tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 april 2002.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaten skall genast till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater om detta.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 42.

BILAGA

1. I högerkolumnen i bilaga I B b.1 skall "UK" ersättas med "UK (Nordirland)".

2. Bilaga II, del B skall ändras på följande sätt:

a) Under rubrik a.3 skall den tredje kolumnen ersättas med följande:

"EL, IRL, UK (Skottland, Nordirland, Jersey, England: följande grevskap, distrikt och administrativa enheter: Barnsley, Bath och North East Somerset, Bedfordshire, Bournemouth, Bracknell Forest, Bradford, Bristol, Brighton och Hove, Buckinghamshire, Calderdale, Cambridgeshire, Cornwall, Cumbria, Darlington, Devon, Doncaster, Dorset, Durham, East Riding of Yorkshire, East Sussex, Essex, Gateshead, Greater London, Hampshire, Hartlepool, Hertfordshire, Kent, Kingston Upon Hull, Kirklees, Leeds, Leicester City, Lincolnshire, Luton, Medway Council, Middlesbrough, Milton Keynes, Newbury, Newcastle Upon Tyne, Norfolk, Northamptonshire, Northumberland, North Lincolnshire, North East Lincolnshire, North Tyneside, North West Somerset, Nottingham City, Nottinghamshire, Oxfordshire, Peterborough, Plymouth, Poole, Portsmouth, Reading, Redcar och Cleveland, Rotherham, Rutland, Sheffield, Slough, Somerset, Southend, Southampton, South Tyneside, Stockton-on-Tees, Suffolk, Sunderland, Surrey, Swindon, Thurrock, Torbay, Wakefield, West Sussex, Windsor och Maidenhead, Wokingham, York, och Isle of Man, och Isle of Wight, Isles of Scilly, samt följande delar av grevskap, distrikt och administrativa enheter: Derby City: den del av den administrativa enheten som ligger norr om norra gränsen för väg A52 (T) och den del av den administrativa enheten som ligger norr om den norra gränsen för väg A6 (T); Derbyshire: den del av grevskapet som ligger norr om norra gränsen för väg A52 (T) och den del av grevskapet som ligger norr om den norra gränsen för väg A6(T); Gloucestershire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road; Leicestershire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road samt den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för väg B4114 och den del som ligger öster om den östra gränsen för motorväg M1; North Yorkshire: hela grevskapet utom den del som omfattar distriktet Craven; South Gloucestershire: den del av den administrativa enheten som ligger söder om den södra gränsen för motorväg M4; Staffordshire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för väg A52 (T) och den del som ligger öster om östra gränsen för väg A523; Warwickshire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road; Wiltshire: den del av grevskapet som ligger söder om den södra gränsen för motorväg M4 och den del som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road)".

b) Under rubrik a skall punkt 7 utgå.

c) Under rubrik b.2 skall den tredje kolumnen ersättas med följande:

"E, F (Korsika), IRL, I (Abruzzerna; Apulien; Basilicata; Kalabrien; Kampanien; Emilia-Romagna: provinserna Forlì-Cesena, Parma, Piacenza och Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Latium; Ligurien; Lombardiet; Marche; Molise; Piemonte; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: autonoma provinserna Bolzano och Trento; Umbrien; Aostadalen Venetien: förutom, i provinsen Rovigo, kommunerna Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castलगuglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, och i provinsen Padua kommunerna Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, och i provinsen Verona kommunerna Palù, Roverchiara, Legnago [den del av kommunen som ligger nordost om vägen Transpolesana], Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tyrolen [administrativa distriktet Lienz], Steiermark, Wien), P, FI, UK (Nordirland, Isle of Man och Kanalöarna)".

3. I bilaga III, del B punkt 1.b skall den högra kolumnen ersättas med följande:

"E, F (Korsika), IRL, I (Abruzzerna; Apulien; Basilicata; Kalabrien; Kampanien; Emilia-Romagna: provinserna Forlì-Cesena, Parma, Piacenza och Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Latium; Ligurien; Lombardiet; Marche; Molise; Piemonte; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: autonoma provinserna Bolzano och Trento; Umbrien; Aostadalen; Venetien: förutom, i provinsen Rovigo, kommunerna Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castलगuglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, och i provinsen Padua kommunerna Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S.Urbano, Boara Pisani, Masi, och i provinsen Verona kommunerna Palù, Roverchiara, Legnago [den del av kommunen som ligger nordost om vägen Transpolesana], Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tyrol [administrativa distriktet Lienz], Steiermark, Wien), P, FI, UK (Nordirland, Isle of Man och Kanalöarna)".

4. Bilaga IV, del B skall ändras på följande sätt:

a) I punkterna 1 och 7 samt punkt 14.1 skall den tredje kolumnen ersättas med följande:

"EL, IRL, UK (Skottland, Nordirland, Jersey, England: följande grevskap, distrikt och administrativa enheter: Barnsley, Bath och North East Somerset, Bedfordshire, Bournemouth, Bracknell Forest, Bradford, Bristol, Brighton och Hove, Buckinghamshire, Calderdale, Cambridgeshire, Cornwall, Cumbria, Darlington, Devon, Doncaster, Dorset, Durham, East Riding of Yorkshire, East Sussex, Essex, Gateshead, Greater London, Hampshire, Hartlepool, Hertfordshire, Kent, Kingston Upon Hull, Kirklees, Leeds, Leicester City, Lincolnshire, Luton, Medway Council, Middlesbrough, Milton Keynes, Newbury, Newcastle Upon Tyne, Norfolk, Northamptonshire, Northumberland, North Lincolnshire,

North East Lincolnshire, North Tyneside, North West Somerset, Nottingham City, Nottinghamshire, Oxfordshire, Peterborough, Plymouth, Poole, Portsmouth, Reading, Redcar och Cleveland, Rotherham, Rutland, Sheffield, Slough, Somerset, Southend, Southampton, South Tyneside, Stockton-on-Tees, Suffolk, Sunderland, Surrey, Swindon, Thurrock, Torbay, Wakefield, West Sussex, Windsor och Maidenhead, Wokingham, York, Isle of Man, Isle of Wight, Isles of Scilly, samt följande delar av grevskap, distrikt och administrativa enheter: Derby City: den del av den administrativa enheten som ligger norr om norra gränsen för väg A52 (T) och den del av den administrativa enheten som ligger norr om den norra gränsen för väg A6 (T); Derbyshire: den del av grevskapet som ligger norr om norra gränsen för väg A52 (T) och den del av grevskapet som ligger norr om den norra gränsen för väg A6 (T); Gloucestershire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road; Leicestershire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road samt den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för väg B4114 och den del som ligger öster om den östra gränsen för motorväg M1; North Yorkshire: hela grevskapet utom den del som omfattar distriktet Craven; South Gloucestershire: den del av den administrativa enheten som ligger söder om den södra gränsen för motorväg M4; Staffordshire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för väg A52 (T) och den del som ligger öster om östra gränsen för väg A523; Warwickshire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road; Wiltshire: den del av grevskapet som ligger söder om den södra gränsen för motorväg M4 och den del som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road)".

b) Punkterna 6.2 och 14.7 skall utgå.

c) I punkterna 20.1, 20.2, 22, 23, 25.1, 25.2, 26, 27.1, 27.2 och 30 skall i tredje kolumnen "UK" ersättas med "UK (Nordirland)".

d) I punkt 21a skall den andra kolumnen ersättas med följande:

"växterna härstammar från skyddszonerna E, F (Korsika), IRL, I (Abruzzerna; Apulien; Basilicata; Kalabrien; Kampanien; Emilia-Romagna: provinserna Forlì-Cesena, Parma, Piacenza och Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Latium; Ligurien; Lombardiet; Marche; Molise; Piemonte; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: autonoma provinserna Bolzano och Trento; Umbrien; Aostadalen; Venetien: förutom, i provinsen Rovigo, kommunerna Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertiano, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, och i provinsen Padua kommunerna Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, och i provinsen Verona kommunerna Palù, Roverchiara, Legnago [den del av kommunen som ligger nordost om vägen Transpolesana], Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tyrolen [administrativa distriktet Lienz], Steiermark, Wien), P, FI, UK (Nordirland, Isle of Man och Kanalöarna) eller".

e) I punkt 21a skall den tredje kolumnen ersättas med följande:

"E, F (Korsika), IRL, I (Abruzzerna; Apulien; Basilicata; Kalabrien; Kampanien; Emilia-Romagna: provinserna Forlì-Cesena, Parma, Piacenza och Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Latium; Ligurien; Lombardiet; Marche; Molise; Piemonte; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: autonoma provinserna Bolzano och Trento; Umbrien; Aostadalen; Venetien: förutom, i provinsen Rovigo, kommunerna Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertiano, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, och i provinsen Padua kommunerna Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, och i provinsen Verona kommunerna Palù, Roverchiara, Legnago [den del av kommunen som ligger nordost om vägen Transpolesana], Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tyrolen [administrativa distriktet Lienz], Steiermark, Wien), P, FI, UK (Nordirland, Isle of Man och Kanalöarna)".

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/29/EG

av den 19 mars 2002

om ändring av direktiv 2001/32/EG när det gäller vissa skyddade zoner som utsätts för särskilda växtskyddsrisiker inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/33/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 h första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens direktiv 2001/32/EG av den 8 maj 2001 om erkännande av skyddade zoner som utsätts för särskilda växtskyddsrisiker inom gemenskapen och om upphävande av direktiv 92/76/EEG ⁽³⁾, särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2001/32/EG har Irland, Italien (Emilia-Romagna: provinserna Forlì-Cesena, Parma, Piacenza och Rimini, Lombardiet, Trentino-Alto Adige: den autonoma provinsen Bolzano, Venetien) och Österrike (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Osttirol, Steiermark, Wien) provisoriskt erkänts som skyddade zoner när det gäller *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. fram till och med den 31 mars 2002.
- (2) Enligt direktiv 2001/32/EG har Förenade kungariket provisoriskt erkänts som skyddad zon för *beet necrotic yellow vein virus* fram till och med den 31 mars 2002.
- (3) Av de uppgifter som Österrike, Irland och Italien lämnat in framgår det att det provisoriska erkännandet av dessa länder som skyddade zoner när det gäller *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. som en undantagsåtgärd bör fortsätta att gälla ytterligare en period så att de ansvariga officiella organen i dessa länder kan få fullständig information om utbredningen av *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. samt fullfölja insatserna för att utrota denna skadegörare i de berörda områdena.
- (4) Av de uppgifter som Italien lämnat in framgår det att området Apulien inte längre bör få behålla sin status som skyddad zon beträffande *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. utan i stället bör omfattas av ett provisoriskt erkännande som skyddad zon i fråga om *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. under en begränsad period som löper ut den 31 mars 2003, så att de ansvariga officiella organen kan få fullständig information om

utbredningen av *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. samt fullfölja insatserna för att utrota denna skadegörare i den skyddade zonen.

- (5) Av de uppgifter som Italien lämnat in framgår det att delar av provinsen Veneto inte längre bör få behålla sin status som skyddad zon beträffande *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. eftersom denna skadegörare förefaller vara allmänt utbredd i dessa zoner, medan det det provisoriska erkännandet av andra områden som skyddade zoner i fråga om *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. som en undantagsåtgärd bör fortsätta att gälla under ytterligare en begränsad period.
- (6) Av de uppgifter som Förenade kungariket lämnat när det gäller förekomsten av *beet necrotic yellow vein virus* framgår det att det inte längre är lämpligt att låta hela Förenade kungariket få behålla sin status som skyddad zon i fråga om *beet necrotic yellow vein virus*, utan att denna skall begränsas till enbart Nordirland.
- (7) Genom direktiv 2001/32/EG fick Sverige permanent status som skyddad zon i fråga om *beet necrotic yellow vein virus*. Av de uppgifter som lämnats av Sverige rörande förekomst av *beet necrotic yellow vein virus* framgår det att Sverige nu bör omfattas av ett provisoriskt erkännande som skyddad zon i fråga om *beet necrotic yellow vein virus* under en begränsad period som löper ut den 31 mars 2003, så att de ansvariga officiella organen kan få fullständig information om utbredningen av *beet necrotic yellow vein virus* samt fullfölja sina insatser för att utrota denna skadegörare.
- (8) Definitionen av de växter för vilka skyddade zoner upprättats bör ändras i fråga om *Citrus tristeza*.
- (9) Av uppgifter från Förenade kungariket som grundar sig på nyligen genomförda undersökningar framgår det att den skyddade zonen vad gäller *Dendroctonus micans* Kugelan i Förenade kungariket bör ändras.
- (10) Av uppgifter från Frankrike som grundar sig på nyligen genomförda undersökningar framgår det att den skyddade zonen vad gäller *Matsucoccus feytaudi* Duc. i Frankrike bör ändras.
- (11) Direktiv 2001/32/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 42.

⁽³⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 38.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2001/32/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) Andra stycket skall ersättas med följande:

”De zoner som anges i punkt b.2 och som gäller Irland, Italien (Apulien; Emilia-Romagna: provinserna Forlì-Cesena, Parma, Piacenza och Rimini, Lombardiet; Trentino-Alto Adige: den autonoma provinsen Bolzano; Venetien: förutom, i provinsen Rovigo, kommunerna Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesse Umbertino, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, och i provinsen Padua kommunerna Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, och i provinsen Verona kommunerna Palù, Roverchiara, Legnago [den del av kommunen som ligger nordost om vägen Transpolesana], Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari) och Österrike (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tyrolen [administrativa distriktet Lienz], Steiermark, Wien), erkänns fram till den 31 mars 2003.”

b) Tredje stycket skall ersättas med

”Den zon som anges i punkt d.1 och som gäller Sverige erkänns fram till 31 mars 2003.”

2. Bilagan skall ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall anta och senast den 31 mars 2002 offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall börja tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 april 2002.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

1. Den högra kolumnen under rubrik a.4 skall ersättas med följande:

"Grekland, Irland, Förenade kungariket (Skottland, Nordirland, Jersey, England: följande grevskap, distrikt och administrativa enheter: Barnsley, Bath och North East Somerset, Bedfordshire, Bournemouth, Bracknell Forest, Bradford, Bristol, Brighton och Hove, Buckinghamshire, Calderdale, Cambridgeshire, Cornwall, Cumbria, Darlington, Devon, Doncaster, Dorset, Durham, East Riding of Yorkshire, East Sussex, Essex, Gateshead, Greater London, Hampshire, Hartlepool, Hertfordshire, Kent, Kingston Upon Hull, Kirklees, Leeds, Leicester City, Lincolnshire, Luton, Medway Council, Middlesbrough, Milton Keynes, Newbury, Newcastle Upon Tyne, Norfolk, Northamptonshire, Northumberland, North Lincolnshire, North East Lincolnshire, North Tyneside, North West Somerset, Nottingham City, Nottinghamshire, Oxfordshire, Peterborough, Plymouth, Poole, Portsmouth, Reading, Redcar and Cleveland, Rotherham, Rutland, Sheffield, Slough, Somerset, Southend, Southampton, South Tyneside, Stockton-on-Tees, Suffolk, Sunderland, Surrey, Swindon, Thurrock, Torbay, Wakefield, West Sussex, Windsor and Maidenhead, Wokingham, York, Isle of Man, Isle of Wight, Isles of Scilly, samt följande delar av grevskap, distrikt och administrativa enheter: Derby City: den del av den administrativa enheten som ligger norr om norra gränsen för väg A52 (T) och den del av den administrativa enheten som ligger norr om den norra gränsen för väg A6 (T) Derbyshire: den del av grevskapet som ligger norr om norra gränsen för väg A52 (T) och den del av grevskapet som ligger norr om den norra gränsen för väg A6 (T) Gloucestershire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road Leicestershire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road samt den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för väg B4114 och den del som ligger öster om den östra gränsen för motorväg M1 North Yorkshire: hela grevskapet utom den del som omfattar distriktet Craven South Gloucestershire: den del av den administrativa enheten som ligger söder om den södra gränsen för motorväg M4 Staffordshire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för väg A52 (T) och den del som ligger öster om östra gränsen för väg A523 Warwickshire: den del av grevskapet som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road, Wiltshire: den del av grevskapet som ligger söder om den södra gränsen för motorväg M4 och den del som ligger öster om den östra gränsen för Fosse Way Roman road)".

2. Under rubrik a skall punkt 14 utgå.

3. Den högra kolumnen under rubrik b.2 skall ersättas med följande:

"Spanien, Frankrike (Korsika), Irland, Italien (Abruzzerna; Apulien; Basilicata; Kalabrien; Kampanien; Emilia-Romagna: provinserna Forlì-Cesena, Parma, Piacenza och Rimini, Friuli-Venezia Giulia; Latium; Ligurien; Lombardiet; Marche; Molise; Piemonte; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: autonoma provinserna Bolzano och Trento; Umbrien; Valle d'Aosta; Venetien: förutom, i provinsen Rovigo, kommunerna Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Cenese, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesse Umbertiano, Castलगuglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, och i provinsen Padua kommunerna Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, och i provinsen Verona kommunerna Palù, Roverchiara, Legnago [den del av kommunen som ligger nordost om vägen Transpolesana], Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), och Österrike (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tyrolen [administrativa distriktet Lienz], Steiermark, Wien), Portugal, Finland, Förenade kungariket (Nordirland, Isle of Man och Kanalöarna)".

4. I den högra kolumnen under rubrik d.1 skall "Förenade kungariket" ersättas med "Förenade kungariket (Nordirland)."

5. I den vänstra kolumnen under rubrik d.3 skall "som angriper frukt av *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf., samt deras hybrider, med blad och fruktskaff" utgå.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 november 2001

om den stödordning som regionen Sardinien (Italien) avser att genomföra till förmån för omstrukturering av företag i svårigheter inom sektorn för täckta grödor

[delgivet med nr K(2001) 3445]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2002/229/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

Kommissionen har uppmanat berörda parter att
inkomma med synpunkter på stödet i fråga.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

(4) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från
berörda parter.

efter att, i enlighet med nämnda artikel, ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

II. BESKRIVNING

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 12 januari 1998, som registrerades den 15 januari 1998, anmälde Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen till kommissionen, enligt artikel 88.3 i fördraget, en stödordning till förmån för omstrukturering av företag i svårigheter inom sektorn för täckta grödor på Sardinien, vilken godkändes genom beslut nr 48/7, fattat av Giunta regionale den 2 december 1997. Genom en skrivelse av den 10 september 1998, som registrerades den 15 september 1998, en skrivelse av den 16 november 1998, som registrerades den 19 november 1998, lämnade Italiens representation kompletterande upplysningar till kommissionen.
- (2) Genom en skrivelse av den 1 februari 1999 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i fördraget avseende den aktuella åtgärden.
- (3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽¹⁾.

- (5) Den anmälda stödordningen heter "Piano regionale di ristrutturazione delle aziende del comparto delle colture protette. Delibera di giunta n. 48/7 del 2.12.1997" (Regional plan för omstrukturering av företag inom sektorn för täckta grödor. Beslut fattat av Giunta regionale nr 48/7 den 2.12.1997). Ordningen inbegriper åtgärder av ekonomisk art (avskrivning och omförhandlingar av skulder), strukturåtgärder (investeringar) samt tekniskt stöd. Regionen har avsatt 60 miljarder italienska lire (30 miljoner euro) för genomförandet av stödet. Vart och ett av företagen kommer högst att få 600 miljoner italienska lire (cirka 300 000 euro).
- (6) Enligt de uppgifter som regionen lämnade den 10 september 1998 är det fråga om ett engångsstöd. Företagen förväntas åter vara lönsamma inom en treårsperiod. Varaktigheten för de olika åtgärderna är följande: a) Räntesubventioner i samband med omförhandlingar av skulder: 15 år. b) Ej återbetalningspliktiga bidrag och investeringar: den tid som reellt krävs för att genomföra åtgärderna. c) Obegränsad tid när det gäller tekniskt bistånd.
- (7) Stödmottagare är företag som befinner sig i ekonomiska svårigheter inom jordbrukssektorn, särskilt inom primärproduktionen av täckta grödor, dvs. producenter inom jordbruk och trädgårdsbruk.

⁽¹⁾ EGT C 187, 3.7.1999, s. 2.

De aktuella produkterna

- (8) Med täckta grödor avses alla jordbruksgrödor som odlas i skydd från väder och vind. Den aktuella stödordningen avser följande grödor:
- Köksväxter: bordstomater (av sorten camone och medelstora tomater), aubergine, paprika, gurka, zucchini, melon, vattenmelon, jordgubbar, bönor, sallat, selleri, rädisa och rucola.
 - Kryddväxter: persilja, basilika, mejram, timjan, oregano etc.
 - Svamp.
 - Snittblommor: nejlika, krysantemum, gerbera, ros, lejongap, slöjblomma, statice, gladiolus, iris, lilja etc.
 - Gröna och blommande krukväxter.
 - Växter från Medelhavsområdet.

De aktuella företagen och deras ekonomiska situation

- (9) Enligt de uppgifter som de italienska myndigheterna tillhandahållit är det huvudsakligen fråga om småföretagare, i enlighet med artikel 2083 i den italienska civillagen (i vissa fall rör det sig om enskilda firmor och endast undantagsvis är det fråga om aktiebolag). Samtliga företag är verksamma inom primärproduktionen. Enligt myndigheterna är samtliga stödmottagande företag potentiellt produktiva. Företagens insolvens beror på de förluster som orsakats av det faktum att produktionen inte varit så stor och att företagen har haft svårigheter att ta ut rimliga priser på marknaden som motsvarar produkternas värde.
- (10) I kriterierna för urval av stödmottagande företag enligt planen tas särskild hänsyn till den situation som jordbruksföretagen på Sardinien befinner sig i och företagen skall dels finnas i faktiska svårigheter (ständiga förluster under flera regleringsår) och dels skall företagen vara oförmögna att sanera sina skulder utan statligt stöd (som utförsäljning av en del av ett företag eller försäljning av annan egendom).
- (11) Det första kriteriet är av ekonomisk art och för att ett företag skall anses vara i svårigheter skall det under de tre senaste regleringsåren ha gjort genomsnittliga förluster på minst 25 % av den faktiska avkastningen. Förlusten beräknas genom att det ekonomiska resultatet för de tre regleringsåren jämförs med den genomsnittliga avkastningen av försäljningen av bruttoproduktionen (artikel 2425 i den italienska civillagen), dvs. det görs en uppskattning av företagets kostnader för regleringsåren 1993/1994, 1994/1995 och 1995/1996 och uppgifterna jämförs med avkastningen av bruttoproduktionen

för samma år. Intäkterna verifieras genom att företagaren lämnar de relevanta deklARATIONER som avses i lag nr 15 av den 4 januari 1968 om regler för administrativa dokument, registrering och bevitning av namnteckningar (Norme sulla documentazione amministrativa e sulla legalizzazione e autenticazione di firme), särskilt artiklarna 4 (deklaration som ersätter notarieintyg), 20 (bevitning av namnteckningar) och 26 (rättsliga påföljder).

- (12) Enligt det andra kriteriet (som rör egendom) skall värdet på företagets tillgångar, och eventuellt företagarens personliga tillgångar, exklusive den bostad där han/hon är fast bosatt, jämföras med förfallna skulder per den 31 december 1996, varmed avses skulder till banker och socialförsäkringsorgan, samt till privatpersoner under förutsättning att dessa kan styrkas. En företagare anses finnas i svårigheter om hans/hennes skulder uppgår till 30 % eller mer av de tillgångar som avses ovan. Med företagets tillgångar avses företagets alla materiella tillgångar (mark, växthusanläggningar, byggnader, maskinell utrustning, etc.). Experter vid den regionala byrån för utveckling och tekniskt stöd inom jordbruket (Ente Regionale di Sviluppo e Assistenza Tecnica – ERSAT) utvärderar dessa tillgångar på grundval av ett särskilt formulär. Tillgångarnas värde fastställs genom att det räknas fram ett medelvärde för tillgångarna (i enlighet med artikel 2424 i civillagen) och tillgångarnas faktiska marknadsvärde. Värdet på företagarens personliga tillgångar fastställs utifrån den deklaration som företagaren skall lämna in enligt lag nr 15 av den 4 januari 1968 (Norme sulla documentazione amministrativa e sulla legalizzazione e autenticazione delle firme).

Företagens svårigheter bedöms med hänsyn till vilken typ av företag det rör sig om, och därvid kommer följande att beaktas:

- a) Beträffande den enskilde företagaren: företagets tillgångar och företagarens personliga tillgångar, samt i förekommande fall tillgångar som kommer från annan verksamhet.
 - b) För handelsbolag och enskild firma: företagets tillgångar och de enskilda delägarnas tillgångar, samt i förekommande fall tillgångar som kommer från annan verksamhet.
 - c) För aktiebolag: företagets tillgångar.
- (13) Som svar på kommissionens skrivelse av den 19 oktober 1998, som innehöll en begäran om klargöranden och konkreta exempel på hur ovan nämnda kriterier tillämpas, gav de behöriga myndigheterna följande svar (skälen 14–20) i en skrivelse av den 16 november 1998:

Företagens ekonomiska svårigheter

- (14) "— [...] preciseras att företagets rörelseresultat (förlust eller vinst) uteslutande fastställs genom att kostnader och intäkter jämförs under respektive år. I företagets kostnader ... kan det sammanlagda beloppet för gjorda investeringar inte räknas in, utan endast den del av avskrivningen som hänför sig till året i fråga.

Exempel: Om ett företag under året gjort en investering på 50 miljoner för inköp av utrustning, med en avskrivningstid på tio år, är investeringskostnaden för året i fråga 5 miljoner (del av den totala avskrivningen). Det är alltså denna siffra som förs in i rörelseresultatet (vinst eller förlust) under posten kostnader. Om ett företags vinst är 10 miljoner och det samtidigt gjort en investering på 50 miljoner, med en avskrivning per år på 5 miljoner, har denna del av avskrivningen, under posten kostnader, redan bidragit till att företagets vinst blir 10 miljoner.

— [...] Den skuldsättning som skall beaktas när denna parameter fastställs är inte företagets totala skuldsättning (förfallna skulder och skulder som kommer att förfalla); det är endast obetalda förfallna skulder per den 31 december 1996 [...] som anses vara sådana kortfristiga skulder som företaget inte klarar av.

Det bör preciseras att en företagare anses befinna sig i svårigheter om de obetalda förfallna skulderna uppgår till 30 % eller mer av tillgångarnas värde. En sådan procentuell skuldsättning anses utgöra sådana kortfristiga skulder som företagaren inte kan klara av och som gör en ekonomisk omstrukturering oundviklig.

I detalj innebär detta följande:

- Enligt detta kriterium måste hänsyn naturligtvis tas till tidigare investeringar i den mån det rör sig om obetalda förfallna avbetalningar under perioden 1.1.1992–31.12.1996.

- Den skuldsättningsnivå som beaktas är således inte de sammanlagda skulderna utan de förfallna skulderna.

Exempel: ett företag med 100 miljoner i tillgångar och 30 miljoner i förfallna skulder (kortfristiga skulder) och ytterligare 50 miljoner som kommer att förfalla (långfristiga skulder), har nettotillgångar på 20 miljoner."

Återställd lönsamhet

- (15) "Stödmottagarna måste upprätta en balansräkning. Med hjälp av detta underlag skall tjänstemännen på den regionala myndigheten kontrollera att företagets lönsamhet återställts. Det ansågs lämpligt att ställa detta krav för stödbeviljande. Skälet var att jordbrukssektorn på Sardinien, förutom de svårigheter som nämns i förut-sättningarna för planen, lider brist även på företagarkultur, vilket tar sig uttryck bland annat i ett motstånd mot att upprätta även den enklaste bokföring. Omstruktureringsplanen syftar till att avhjälpa även denna brist.

Kriterierna för att bedöma huruvida de företag som har svårigheter åter blivit lönsamma har fastställts utifrån en jämförelse mellan å ena sidan företagets nettoproduktion per hektar i nuläget, som är otillräcklig för att täcka utgifterna (särskilt amorteringar och räntor), och å andra sidan företagets nettoproduktion per hektar i framtiden, dvs. med hänsyn tagen till de insatser som finns med i omstruktureringsplanen och som kommer att göra det möjligt att få en försäljning av bruttoproduktionen som täcker alla utgifter.

Genom omstruktureringsplanens förbättringar, både vad beträffar produktkvalitet och produkter som svarar mot behoven på marknaden, kommer kostnaderna för avskrivningar på anläggningar och utrustning, samt räntor till banker, att i framtiden utgöra 29,7 % av försäljningen av bruttoproduktionen i stället för som i dagsläget 43 %.

Minimivinsten efter omstruktureringen beräknas uppgå till 1,4 %.

Tabell 2

KOSTNADER I PROPORTION TILL INTÄKTER**I dagsläget (produktionsvolym = 80 ton)**

(miljoner italienska lire)

Kostnader	Intäkter	Rörelsevinst eller -förlust	Värde i % av intäkterna
Avskrivningar 75	176	– 55	43
I jordbruksverksamheten 72			41
Löner 84			48
Totalt 231	176	– 55	– 31,3

I avskrivningarna ingår fasta kostnader i form av avskrivningar på utrustning och anläggningar, underhållskostnader och amorteringar på lån.

I framtiden (produktionsvolym = 110 ton)

(miljoner italienska lire)

Kostnader	Intäkter	Värde i % av intäkterna
Avskrivningar 79	266,4	29,7
I jordbruksverksamheten 112		42,0
Löner 71,8		26,9
Totalt 262,8	266,4	98,6
Rörelsevinst 3,6		1,4

I avskrivningarna ingår fasta kostnader i form av avskrivningar på utrustning och anläggningar, underhållskostnader och amorteringar på lån.

Jämförelse mellan situationen i dagsläget och i framtiden

(miljoner italienska lire)

Post	Dagsläget	Framtiden	Skillnad i absoluta tal	Procentuell skillnad
Intäkter	176	266,4	90,4	+ 51,4
Kostnader	231	262,8	31,8	+ 13,8
Vinst eller förlust	- 55	3,6	58,6	+ 93,4

Omstruktureringsplanen grundar sig i första hand på att följande interna åtgärder vidtas i företagen:

A) Fastställande av vilken produktionsvolym som krävs för återställd lönsamhet. Med detta avses den volym som ger en genomsnittlig enhetskostnad (K) som minst uppgår till marknadspriset (P).

I exemplet i tabell 2 uppgår denna volym till 110 ton per hektar, vilket skall jämföras med en volym i dagsläget på 80 ton per hektar. Om den formel som ger det genomsnittliga enhetsvärdet används, dvs. $K = Kt:Qt$,

(K = genomsnittlig enhetskostnad; Kt = totalkostnad; Qt = total kvantitet)

blir i nuläget $P < K$

$$\frac{231\,000\,000 \text{ (Kt)}}{800 \text{ (Qt)}} = 288\,750 \text{ (K)}$$

$$\frac{P}{176\,000\,000 : 800} = 220\,000 \text{ enhetspris}$$

I framtiden blir $P > K$

$$\frac{262\,000\,800\text{ (Kt)}}{1\,100\text{ (Qt)}} = 238\,182\text{ (K)}$$

$$\frac{P}{266\,400\,000} : \frac{Q_t}{1\,100} = 242\,182\text{ enhetspris}$$

De förbättringar beträffande produktionsvolym och produktkvalitet som krävs för att företagen åter skall bli lönsamma uppnås genom följande åtgärder:

- a) Införande av tekniska innovationer (se punkt 14), med ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna och genom att man tillämpar de produktionsmetoder som krävs, t.ex. att producera mer under perioder med högre efterfrågan och då man kan få ut ett bättre marknadspris för olika produkter (beträffande tomater [camone] gäller detta under perioden december – februari).
- b) Skydd mot sjukdomar, vilket erhålls genom de omstruktureringsåtgärder som anges i punkt 14 a.
- c) Omställning av produktion med dålig lönsamhet till produktion av olika slag som har ett högre marknadsvärde och som det är lättare att finna avsättning för. De marknadsföringsorganisationer som stödmottagarna är anslutna till har i uppgift att se till att produkterna kommer ut på marknaden, men de skall också ge anvisningar om vilken typ av produkter som det finns särskilt stor efterfrågan på.
- d) Minskade lönekostnader, vilket blir resultatet av personalnedskärningar som i sin tur blir följden av en anpassning till ny teknik eller av att klassificeringen och förpackningen numera sköts av marknadsföringsorganisationerna.

I exemplet ovan uppgår lönekostnaderna i dagsläget till 48 % av utgifterna och i framtiden till 26,9 %.

- e) Sänkta produktionskostnader, vilket erhålls genom att man i största möjliga utsträckning använder billigare produktionsmetoder. Den metod för bekämpning av skadegörare som nu är mycket använd, och i vilken man använder metylbromid (sterilisering), kan t.ex. ersättas med en annan (soluppvärmning), som förutom att den är billigare också är miljövänligare.

Dessutom måste hänsyn tas till faktorer utanför själva företaget som har stor betydelse för att de åter skall bli lönsamma, t.ex. den stigande efterfrågan på typiska och genuina produkter som marknadsföringsorganisationerna med den nuvarande produktionsnivån inte klarar av att tillfredsställa. Slutligen bör det framhållas att man tack vare det tekniska stödet i inledningsskedet kan avhjälpa företagarnas eventuella brist på yrkesskicklighet, och att man på sikt kan se till att de förvärvar eller befäster de yrkeskunskaper som de behöver för att på bästa sätt kunna driva företagen."

Åtgärder för att återställa lönsamheten

- (16) "Den omstruktureringsplan som varje potentiell stödmottagare skall lämna in, på myndighetens speciella blankett, skall innehålla
 - åtgärder för den ekonomiska omstruktureringen,
 - åtgärder av mindre omfattning för anpassning till ny teknik,
 - ett åtagande att upprätta en bokföring för företaget,
 - ett åtagande att ansluta sig till en producentorganisation och att därmed anpassa produktionen till efterfrågan på marknaden [...],
 - ett åtagande att under en period av 5 eller 10 år inte lägga fram några projekt för förbättringar av fasta tillgångar. ([...] Kraven är fem år för företag som för den aktuella perioden har fullt utbyggda och effektiva anläggningar och som endast får stöd för den ekonomiska omstruktureringen och tio år för företag som får stöd även för att anpassa sig till ny teknik. Tio år är den tid som normalt behövs för att nå effektivitet)."

Dessutom får stödmottagarna under en obegränsad tid "tekniskt stöd som ges av tekniker från ATA och lantbrukskonsulenter (som) är anställda på ERSAT, som är den regionala instans som ansvarar för strukturpolitiken".

Ekonomiska åtgärder för omstruktureringen

- (17) Beträffande den anmälda åtgärden gav de behöriga myndigheterna i sin skrivelse av den 10 september 1998 följande upplysningar:

"Det är privata kreditinstitut som berörs av omstruktureringsplanen för de företag i svårigheter som producerar i växthus [...]. Med tanke på att dessa kreditinstitut efter överenskommelser kommer att avskriva upplupna dröjsmålsräntor på såväl den förfallna skulden per den 31 december 1996 som på vid senare datum förfallen skuld, fram till dess att stödmottagaren undertecknar det nya avtalet (punkt 4.1 a i planen), kommer den regionala myndighetens insatser att bestå i följande:

- a) Avskrivningar av en del av kapitaldelen av de skulder till kreditinstituten som uppstått från och med den 1 januari 1992 och som förföll till betalning den 31 december 1996.
- b) Räntesubventioner på ett flerårigt lån (under högst 15 år) i samband med de omförhandlade restskulder som företagen har och som utgörs av följande:

1 — Restskulder enligt punkt a.

2 — Avbetalningar som förfallit till betalning efter den 31 december 1996 och fram till den dag då det nya lånet börjar löpa.

3 — Andra obetalda restskulder (kapitalskuld på eventuella jordbrukslån).

Räntesubventionerna enligt punkt b fram till den dag då det nya avtalet börjar gälla, får inte vara högre än 30 % av den referensränta som medlemsstaten fastställt för förbättringslån (f.n. 6,5 %).

Det sammanlagda beloppet för de två stödformerna (bidrag och räntesubventioner) får inte vara högre än 75 % av förfallen nettoskuld den 31 december 1996, minus dröjsmålsräntor. Eftersom det under föreliggande omständigheter endast går att sänka kostnaderna för avbetalningar på lånen, vilket blir möjligt tack vare den ekonomiska omstruktureringen, kommer man först att göra en analys och en jämförelse mellan den högsta avbetalning som företaget kan klara av (3 500 italienska lire per m²) och en avbetalning enligt den nya amorteringsplanen. Man kommer alltså att lägga upp det nya lånet i ett framtidsperspektiv och därvid ta hänsyn till vissa variabler beträffande:

1. I första hand lånets löptid (flexibel: från 5 till 15 år).

2. En fortsatt avskrivning av en del av kapitalskulder som förföll till betalning den 31 december 1996.

Härigenom får man fram det exakta beloppet för den restskuld som skall skrivas om till ett nytt lån. Därefter kan man lägga upp en ny avbetalningsplan som inte ligger på en nivå som är högre än den högsta avbetalning som företaget kan klara av, utan helst lägre.

Allt måste rymmas under övriga tak som fastställts i planen, dvs.

— *högsta tillåtna statliga stöd* för den ekonomiska omstruktureringen: 75 % av skulden per den 31 december 1996, minus de dröjsmålsräntor som bankerna står för,

— *högsta tillåtna statliga stöd*, sammanlagt, för strukturåtgärder: 600 miljoner italienska lire."

Investeringar för omstrukturering

- (18) De nationella myndigheterna anger att investeringar som redovisas nedan är oundgängliga eftersom avsikten med dem är att få dels ett skydd mot och en kontroll av de negativa effekter som orsakas av ogynnsamma väderleksförhållanden, dels ett skydd mot växtsjukdomar, samt att sänka produktionskostnaderna och få en bättre produktkvalitet (miljövänliga produkter) så att marknadsföringsorganisationerna lätt kan finna avsättning för dem på marknaden. Med tanke på den mycket bekymmersamma ekonomiska situationen för de företag som är stödmottagare är stödnivån tänkt att ligga på 75 % av de stödberättigande utgifterna.

Investeringarna berör företag inom primärproduktionen och det rör sig om följande:

a — *Skyddsnät mot insekter: 1 000 italienska lire/m²*

Skyddsnät som sätts upp vid alla ingångar och andra öppningar. Näten är nödvändiga för att stänga ute skadedjur och vektorsinsekter. Med dessa nät kan man få en minskning med 90 % av de fall där grödorna blir infekterade av *bemisia tabaci*, som är upphovet till TYLCV-infektioner. Med uppsatta nät anses luftcirkulationen för grödorna minska med cirka 50 %.

b — *Mekanisk ventilation och klimatkontroll: 1 200 italienska lire/m²*

Som en följd av åtgärden enligt punkt a måste ett system med mekanisk ventilation och klimatkontroll installeras.

Eftersom skyddsnäten kraftigt hindrar den naturliga luftcirkulationen blir det nödvändigt att installera ett system med mekanisk ventilation och kontroll av den relativa luftfuktigheten så att man kan undvika allvarliga problem i form av angrepp av t. ex. botrytis, falsk mjöldagg, *cladosporium* och bakterier, och dessutom allvarliga växtsjukdomar som t. ex. ödem och fasciation.

c — *Flexibel isolering: 6 500 italienska lire/m²*

Denna isolering är nödvändig för att man skall kunna få en tillräckligt bra produktkvalitet även under vintermånaderna. Energibesparingen med detta system blir 50 %.

d — *Varmluftscirkulation: 4 000 italienska lire/m²*

Genom denna anläggning kan man förbättra varmluftscirkulationen, kontrollera den relativa luftfuktigheten och åstadkomma en ytterligare energibesparing på cirka 20 %.

e — *Dräneringssystem: 6 400 italienska lire/m²*

Ett sådant system är ofrånkomligt på de ställen där marken till stor del består av lera. Härigenom kan man nämligen råda bot på den tidigare situationen där det var omöjligt att ha en effektiv konstbevattning och näringstillförsel, särskilt under höst- och vintermånaderna.

f — *Anläggningar utanför växthusen för uppsamling av vatten: 2 350 italienska lire/m²*

Dessa anläggningar får endast byggas för företag i områden där det inte finns ett gemensamt konstbevattningssystem, och under förutsättning att det vatten som finns i de underjordiska vattentäkterna inte går att använda av kvantitativa eller kvalitativa skäl.

Uppsamlingsbassängerna gör det möjligt att mildra effekterna av den ökande salthalten i vattnet som är en av orsakerna till att produktionsförluster uppstår.

g — *Spridning av flytande gödsel: 600 italienska lire/m²*

Åtgärden avser 10 % av den totala yta som ägs av företag som måste rationalisera systemen för spridning av flytande gödsel med hjälp av enkla eller dubbla sugpumpar. (Det är av yttersta vikt för företagets lönsamhet att man i så stor utsträckning som möjligt rationaliserar spridningen av flytande gödsel.)

Tekniskt stöd för omstruktureringen

- (19) De nationella myndigheterna uppger att "de åtgärder i fråga om tekniskt stöd, upplysningsverksamhet och yrkesutbildning som genomförs av den regionala byrån för utveckling och tekniskt stöd (ERSAT) inom ramen för dess egen verksamhet, vilket även omfattar de uppgifter som utförs av tekniker och jordbrukskonsulenter [...] består i

- genomgång av företagets infrastrukturer,
- konstaterande om huruvida den inriktning som valts i fråga om grödor är sådan att skulderna kan betalas tillbaka,
- avgörande om huruvida företaget skall lägga om sin produktionsinriktning,
- avgörande om vilka insatser som är absolut nödvändiga för anpassning till ny teknik,
- bedömning av vilken specialistrådgivning som krävs under tre år (den tid som anses nödvändig för att komma tillbaka till normala driftsförhållanden),
- övervakning av hela den process som leder till normala driftsförhållanden,
- yrkesutbildning.

Alla dessa uppgifter [...] utförs av regionalt anställd personal och medför därför inte några extra personalkostnader.

I planerna ingår emellertid att fristående konsulter skall medverka. De skall arbeta på kontrakt, under ERSAT, och kommer endast att ge utbildning på hög specialistnivå. Kostnaderna för detta går inte att fastställa just nu, men de ingår i byråns normala verksamhetskostnader.

De avtal som regionen ingår skall följa gällande relevanta regler så att öppenhet och insyn kan garanteras (t.ex. offentliggörande i regionens officiella tidning, revisionsrättens kontroll)."

Regionen Sardiniens medverkan i omstruktureringsplanen

- (20) De behöriga myndigheterna uppger följande: "I fråga om ekonomiskt stöd [...] kommer regionen Sardinien att bidra på följande sätt:

- a) Avskrivning av delar av förfallna kapitalskulder per den 31 december 1996.
- b) Räntesubventioner i samband med omförhandlingar av förfallna restskulder eller restskulder som kommer att förfalla.
- c) Icke-återbetalningspliktiga bidrag för olika insatser (investeringar) enligt punkt 4.2 i planen (75 % av de stödberättigande utgifterna).

Summan av a+b får inte vara högre än 75 % av förfallna skulder per den 31 december 1996, minus dröjsmålsräntor.

Kostnader för tekniskt stöd tas inte upp i omstruktureringsplanen eftersom detta stöd utgör en normal del av ERSAT:s verksamhet."

Bankernas bidrag till omstruktureringsplanen

- (21) I en skrivelse av den 19 oktober 1998 begärde kommissionen för det första att de italienska myndigheterna skulle uppge namnen på de kreditinstitut som var villiga att efterskänka upplupna räntor på potentiella stödmottagares lån, för det andra att de skulle ange huruvida samtliga institut som hade beviljat lån till samtliga potentiella stödmottagare var villiga att göra detta, och för det tredje att de skulle ange vilka räntebelopp instituten var villiga att efterskänka. I sin skrivelse av den 16 november 1998 uppgav de behöriga myndigheterna, på kommissionens begäran, att de banker som berörs av planens åtgärder är följande: Banca Nazionale del Lavoro, Cariplo, Banco di Sardegna, Istituto Bancario S. Paolo di Torino, Monte dei Paschi di Siena, Istituto di Credito delle Casse Rurali e Artigiane, Banca Meliorconsorzio, Banco di Napoli, Credito Italiano, Banca Commerciale Italiana samt Banca di Sassari. Enligt de behöriga myndigheternas svar skall de räntor som bankerna är villiga att efterskänka fastställas från fall till fall, och sålunda föreligger det inte några uppgifter om detta på det här stadiet.

Stödmottagarnas bidrag till omstruktureringsplanen

- (22) De behöriga myndigheterna uppger följande: "Stödmottagaren skall stå för
- 25 % av de stödberättigande utgifterna för åtgärder enligt punkt 4.2 i planen (dvs. investeringar), och
 - de räntor på den omförhandlade skulden som inte täcks av regionen.

Stödmottagarens förmåga att klara av dessa kostnader kommer att bero på företagets nya villkor i fråga om ekonomi och produktion, vilket innebär att det enskilda företaget troligen kommer att kunna klara av dessa kostnader inom de tre första åren.

Stödmottagaren skall kunna styrka sina utgifter på följande sätt:

- a — Med fakturor för inköp av maskiner och utrustning.
- b — Genom en redovisning av olika kostnadsslag, på grundval av de enhetspris som fastställts i de relevanta regionala tarifferna, regelbundet uppdaterade och godkända av den regionala myndigheten för det arbete som antingen stödmottagaren själv eller annan person utfört."

Varaktighet för stödet och för åtgärderna i omstruktureringsplanen

- (23) De behöriga myndigheterna uppger följande: "Stödet är ett engångsstöd, och några förlängningar är inte planerade. Varaktigheten på ett år beror på att detta är den period som behövs för att planen skall kunna omsättas i praktiken (samtliga administrativa och organisatoriska förfaranden).

De enskilda stödåtgärderna har en särskilt angiven varaktighet:

- Räntesubventioner: mellan 5 och 15 år.
- Icke-återbetalningspliktiga bidrag för underhålls- och anpassningsåtgärder kommer att ha den varaktighet som normalt krävs för det tekniska genomförandet.
- Tekniskt stöd är, som redan tidigare sagts, en institutionaliserad verksamhet och har således obegränsad varaktighet.

När planen genomförs kommer stödet att vara av större omfattning, och dessutom obligatoriskt, fram till dess att företagen uppnår önskat resultat."

De nationella myndigheternas åtaganden

- (24) "I genomförandet av den anmälda planen förpliktar sig regionen att iaktta de krav som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽²⁾.

Dessutom förpliktar sig regionen att till kommissionen överlämna en detaljerad årlig rapport om de stöd som beviljas i enlighet med punkt 3.2.2 i gemenskapens ovan nämnda riktlinjer."

Eventuell kumulering av stöd för återbetalning av skulder

- (25) I ett meddelande av den 19 oktober 1998 begärde kommissionen att de behöriga myndigheterna, beträffande de stöd som planeras i den anmälda åtgärden, skulle lämna garantier för att var och en av de potentiella stödmottagarna tidigare inte hade fått vare sig omstruktureringsstöd, ej anmälda stöd eller oförenliga stöd som återkrävts. I sitt svar på kommissionens frågor av den 16 november 1998 anförde de behöriga myndigheterna följande:

"1. Regionen har aldrig beviljat några omstruktureringsstöd. 2. Den regionala lagen nr 4 av den 19 januari 1998, godkänd av kommissionen den 3 juni 1998, i vilken en omförhandling av lånen medges, neutraliserar de effekter som de tidigare reglerna hade för de företag som fick stöd genom planen, vilket innebär att dessa regler i praktiken upphör att gälla. 3. De regionala myndigheterna kan garantera att om det skulle visa sig att en sökande tidigare har fått ett oförenligt stöd som återkrävts, kommer detta belopp, i de fall de ännu inte betalats tillbaka, att dras av från de stödbelopp som utgår enligt planen."

- (26) Kommissionen har inlett förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget då kommissionen ifrågasätter huruvida ordningen är förenlig med den gemensamma marknaden. Kommissionens ifrågasättande avser följande punkter:

a) Företagens ekonomiska svårigheter

— Eftersom huvudparten av företagen inte har någon bokföring (bokföring är ett av villkoren för omstruktureringsstöd) ger de ändringar som de italienska myndigheterna vill göra när det gäller kriterierna för bedömning av rörelseförluster och de potentiella stödmottagarnas skuldsättningsnivå upphov till vissa tvivel (till exempel förefaller det inte finnas någon tydlig distinktion mellan långfristiga och kortfristiga skulder, där de sistnämnda dessutom kan bero på investeringar som ändå skall amorteras i en normal ekonomisk verksamhet och därutöver kan ett företag som amorterar investeringskostnaderna på årsbasis inte med nödvändighet anses befinna sig i svårigheter.

— Enligt de italienska myndigheterna skall en företagare anses befinna sig i svårigheter om de obetalda förfallna skulderna uppgår till 30 % eller mer av tillgångarnas värde, oberoende om det rör sig om nettotillgångar eller inte.

⁽²⁾ EGT C 283, 19.9.1997, s. 2.

— Mot bakgrund av vad som anges i första strecksatsen är det nödvändigt att fastställa huruvida kriteriet för bestämning av graden av svårigheter är formulerat på ett sådant sätt att det är möjligt att avgöra om det är fråga om mer omfattande skuldsättning och huruvida kriteriet för rörelseförluster är sådant att det kan indikera att en situation är mycket kritisk.

— Det förefaller som om det främst åligger stödmottagarna själva att avgöra om de uppfyller kriterierna.

b) *Återställd lönsamhet*

— De föreslagna åtgärderna (betalning från regionens sida av delar av förfallna kapitalkulder per den 31 december 1996, räntesubventioner från regionens sida i samband med omförhandlingar av de restskulder som förfallit till betalning och som kommer att förfalla, avskrivning av upplupna dröjsmålsräntor) kan utgöra rent driftsstöd, särskilt med tanke på att det inte på ett enkelt sätt är möjligt att beräkna vilket skuldbelopp som skall amorteras och vilka stödbelopp som skall beviljas.

— Det icke-återbetalningspliktiga bidraget till investeringar (75 % av de stödberättigande utgifterna) förefaller vara för högt.

— Ordningen innehåller inga bestämmelser om kapacitetsminskning eller om nedläggning av verksamheter som inte är lönsamma, samtidigt som det inte finns några garanterade avsättningsmöjligheter.

— Det är nödvändigt att fastställa huruvida det genom den vinstökning på 50 % som man avser att åstadkomma tack vare ny odlings teknik, införande av tekniskt nyskapande samt en omställning, om det visar sig nödvändigt, mot mer lönsam produktion verkligen är möjligt att återställa lönsamheten på tre år, särskilt då det i enlighet med föregående strecksats inte finns några garanterade avsättningsmöjligheter.

c) *Förebyggande av snedvridning av konkurrensen*

— Kommissionen har uppmanat de italienska myndigheterna att lägga fram dokumentation som visar vilka effekter det får för priserna om man beviljar ett stöd med vilket avsikten är att öka intäkterna med 50 % och vilka avsättningsmöjligheter det finns för de aktuella produkterna. Ingen dokumentation har lagts fram som stöd för de italienska myndigheternas hypoteser.

— Det föreskrivs ingen kapacitetsminskning i ordningen, något som förefaller nödvändigt inom blomstersektorn.

d) *Proportionalitet mellan stödet och kostnader och vinster i samband med omstruktureringen*

— Det högsta stödbeloppet på 600 miljoner italienska lire (cirka 300 000 euro) per stödmottagande företag förefaller högt med tanke på vilken typ av svårigheter som skuldsättningen beror på.

— På grund av att det är svårt att beräkna vilket skuldbelopp som skall amorteras är det omöjligt att fastställa i vilken omfattning stödmottagarna faktiskt bidrar till omstruktureringen.

— Det faktum att kreditinstituten avskriver upplupna dröjsmålsräntor skulle kunna utgöra ett nytt statligt stöd eftersom det inte är omöjligt att vissa av dessa är statliga institut eller står under statlig kontroll.

e) *Stödmottagarna*

Eftersom stödmottagarna även får vara aktiebolag kan kommissionen inte utesluta att vissa av de företag som omfattas av ordningen inte uppfyller kriterierna för att betraktas som små och medelstora företag enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽³⁾.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

f) Eventuell Deggendorf-effekt

Kommissionen har begärt att de behöriga myndigheterna skall lämna garantier för att var och en av de potentiella stödmottagarna inom den anmälda ordningen tidigare inte hade fått vare sig omstruktureringsstöd, ej anmälda stöd eller oförenliga stöd som återkrävs. De behöriga myndigheterna anger i sin skrivelse av den 16 november 1998 som svar på kommissionens frågor att regionen aldrig har beviljat omstruktureringsstöd och att de regionala myndigheterna kan garantera att om det skulle visa sig att en sökande tidigare har fått ett oförenligt stöd som återkrävs, kommer detta belopp, i de fall de ännu inte betalats tillbaka, att dras av från de stödbelopp som utgår enligt planen. På grundval av detta svar kan kommissionen inte utesluta att det genom den anmälda ordningen är möjligt att bevilja stöd till stödmottagare som redan har mottagit oförenliga stöd som återkrävs av kommissionen. Enligt EG-domstolen är det i fall som dessa av avgörande betydelse att de olagliga stöden inte har betalats tillbaka, och det är helt i lagstiftningens anda att detta skall beaktas i bedömningen av huruvida andra stöd är förenliga med gemenskapsrätten ⁽⁴⁾.

III. DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNAS SYNPUNKTER, KOMMISSIONENS SYNPUNKTER OCH DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNAS SVAR PÅ DESSA

- (27) Genom en skrivelse av den 9 juni 1999, registrerad den 15 juni 1999, bemötte de italienska myndigheterna de tvivel som framförts av kommissionen när det gäller huruvida den anmälda ordningen är förenlig med den gemensamma marknaden eller inte.

Företagens ekonomiska svårigheter

- (28) De italienska myndigheterna anger för det första att de skulder som beaktas när man fastställer i vilken grad av svårigheter ett företag befinner sig är skulder som uppstått på grund av förfallna avbetalningar som inte betalats på grund av rörelseförluster under flera år (vilka betraktas som kortfristiga skulder eftersom de måste betalas omedelbart annars försätts företaget i konkurs) skulder till banker och socialförsäkringsorgan, samt till privatpersoner under förutsättning att skulderna kan styrkas. Det är därför inte fråga om skulder som härrör från den normala ekonomiska verksamheten, som investeringar som skall amorteras över en längre tid.
- (29) När det gäller tillgångar anger de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 9 juni 1999 att de ekonomiska svårigheterna skall mätas genom att skuldnivån ställs i förhållande till nettotillgångarna. Enligt artikel 2424 i civillagen skall ett företags nettotillgångar utgöras av dess kapital och dess reserver ⁽⁵⁾. I sin skrivelse av den 7 december 1999 uppmanar kommissionen således de italienska myndigheterna att ange vilken motprestation när det gäller nettotillgångarna som skulle komma att krävas av stödmottagarna. I sin skrivelse av den 8 februari 2001 svarar de italienska myndigheterna att en motprestation endast kommer att krävas i fall då det är absolut nödvändigt för att företaget skall kunna uppnå en ekonomisk och finansiell jämvikt och under förutsättning att detta inte negativt påverkar utfallet av åtgärden.
- (30) Slutligen, när det gäller det faktum att det inte finns någon bokföring varigenom det är möjligt att fastställa rörelseförlusterna och graden av skuldsättning och det därför åligger stödmottagarna själva att avgöra om de uppfyller kriterierna hävdar de italienska myndigheterna att detta är helt legitimt i enlighet med gällande nationell lagstiftning ⁽⁶⁾, och man preciserar att en företagare som lämnar falska uppgifter drabbas av straffrättsliga påföljder. Mot bakgrund av dessa uppgifter frågade kommissionen i sin skrivelse av den 7 december 1999 (se dok. VI/051291) de italienska myndigheterna om dessa kunde åta sig att ge i uppdrag åt en oberoende tredje part/organ att kontrollera de uppgifter som lämnas av de potentiella stödmottagarna. I en skrivelse av den 8 februari 2001 översände de italienska myndigheterna den aktuella lagtexten i syfte att förtydliga att det åligger den offentliga förvaltningen att kontrollera stödmottagarnas uppgifter, eventuellt i form av stickprover.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 15 maj 1997, mål C-355/95 P. Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) mot Europeiska kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland, (REG 1997, s. I-2549, punkt 25 i domskälen).

⁽⁵⁾ Enligt denna artikel utgörs nettotillgångarna av kapitalet, reserven för överpris på aktierna, värdejusteringsreserven, reservfonden, reserven för aktier i den egna aktieportföljen, reserver enligt bolagsordningen och andra fastställda reserver, vinster (förluster) som förts över och rörelsevinster och förluster.

⁽⁶⁾ Lag nr 127 av den 15 maj 1997 om brådskande åtgärder för förenkling av administrationen och besluts- och kontrollförfarandena (Misure urgenti per lo snellimento dell'attività amministrativa e dei procedimenti di decisione e di controllo) och tillhörande genomförandebestämmelser.

För att undanröja kommissionens tvivel om att kontrollerna skulle vara slumpmässiga anger de italienska myndigheterna i samma skrivelse att samtliga uppgifter som lämnas in av de potentiella stödmottagarna skulle komma att kontrolleras.

Återställd lönsamhet

- (31) I skrivelsen av den 8 februari 2001 åtar de italienska myndigheterna sig att sänka stödet till investeringar i de stödmottagande företagen till 50 % i mindre gynnade områden och till 40 % i andra områden i enlighet med riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn ⁽⁷⁾. De italienska myndigheterna har vidare aktualiserat de uppgifter som ligger till grund för fastställande av den produktionsnivå som måste uppnås för att företagen åter skall bli lönsamma och man anger vilka beräkningsmetoder som används (den genomsnittliga enhetskostnaden jämförs med marknadspriset i två givna scenarier, dvs. den aktuella situationen och den framtida situationen, med utgångspunkt från ett marknadspris som beräknats på grundval av uppgifter från ett kooperativ). Enligt denna metod innebär produktionsökningen att vinsten ökar.

Förebyggande av snedvridning av konkurrensen

- (32) I skrivelsen av den 9 juni 1999 hävdar de italienska myndigheterna att omstruktureringsåtgärden inte påverkar prisutvecklingen för de aktuella produkterna. Som stöd för påståendet bifogas en tabell över prisutvecklingen för olika produkter under regleringsåret 1997/1998. I sin skrivelse av den 7 december 1999 önskar kommissionen få veta på vilken grund man påstår att omstruktureringsåtgärderna inte kommer att påverka prisutvecklingen. Den tabell som de italienska myndigheterna tillhandahållit var inte tillräcklig som bevis eftersom det under den period som tabellen avser ännu inte hade betalats ut något stöd. I skrivelsen av den 8 februari 2001 anger de italienska myndigheterna återigen att prisutvecklingen inte kommer att påverkas eftersom efterfrågan på de aktuella produkterna är stabil.
- (33) När det gäller avsättningsmöjligheterna (vilket skall ses i förhållande till den stabila efterfrågan som nämns i föregående skäl), anger de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 9 juni 1999 att produkterna från Sardinien skulle komma att omfattas av marknadsföringsåtgärder som planerades av utrikeshandelsministeriet och ministeriet för jordbrukspolitik i syfte att öka exporten av frukt och grönsaker av hög kvalitet till länderna inom EU, i Central- och Östeuropa och till övriga världen. Enligt myndigheterna förekom ingen överproduktion inom sektorn för blomsterprodukter och som bevis för detta hänvisade man till ett samordnat operativt program för att stärka sektorn för blomsterodling och omstrukturera sektorn för växthusodling, vilket samfinansierats av kommissionen. I sin skrivelse av den 7 december 1999 påpekar kommissionen att ovannämnda åtgärd just var avsedd att främja försäljningen av blomsterprodukter (snittblommor) eftersom det förekom överproduktion inom sektorn. Kommissionen har ånyo uppmanat de italienska myndigheterna att följa bestämmelserna i punkt 3.2.2 ii i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter eller att begära tillämpning av bestämmelserna i punkt 3.2.5 i riktlinjerna. Enligt de bestämmelserna kan kommissionen frånga omstruktureringskravet för en sektor inom jordbruket där det förekommer överkapacitet när det är fråga om åtgärder som särskilt inriktas på en viss kategori varor eller aktörer och alla sådana åtgärder ett givet år när stödet beviljas, inte inbegriper en varukvantitet som överstiger 3 % av den årliga totala kvantiteten av sådan produktion i det aktuella landet (de geografiska hänvisningarna får ändras från nationell till regional nivå). I sin skrivelse av den 8 februari 2001 tar de italienska myndigheterna emellertid inte upp kommissionens anmärkningar utan presenterar istället en marknadsundersökning med vilken man önskar visa att det finns avsättningsmöjligheter för de aktuella produkterna. Marknadsundersökningen avser dock perioden 1995–1997. Följande slutsatser kan dras av undersökningen:
- Under den undersökta perioden har produktionskostnaderna och partihandelspriserna tenderat att stiga.
 - I allmänhet är partihandelspriserna högre än produktionskostnaderna.
 - Partihandelspriserna varierar i mindre utsträckning än produktionskostnaderna.
 - Växthusodling innebär högre kostnader och priser än frilandsoodling.

⁽⁷⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

Proportionalitet mellan stödet och kostnader och vinster i samband med omstruktureringen

- (34) När det gäller det gäller det högsta stödbelopp på 600 miljoner italienska lire (cirka 300 000 euro) som kan gå till varje enskilt företag och svårigheten att fastställa stödmottagarnas bidrag till omstruktureringen, som beror på att amorteringsbeloppet är svårt att beräkna, ger de italienska myndigheterna återigen en förklaring på vilken form det statliga stödet skulle ta inom ramen för omstruktureringen och man understryker att det bidrag som krävs från stödmottagarna (minst 25 %) är mer än tillräckligt. Stödmottagarna skulle således behålla de skulder som inte är skulder till banker (obligatoriska försäkringsavgifter, löner, skulder till leverantörer som tillhandahåller nödvändigt produktionsmaterial och skulder till offentliga och privata institutioner). Myndigheterna anger också att upp till 20 % av kapitalskulder som uppstått mellan den 1 januari 1992 och den 31 december 1996 kan komma att avskrivas av regionen, på villkor att gränsen för statligt stöd till omstrukturering (75 %) inte överskrids.
- (35) Detta överensstämmer inte med de uppgifter som de italienska myndigheterna lämnade inledningsvis (se skäl 17), eftersom skuldnedsättningen och räntebidragen för fleråriga lån (på högst 15 år) till följd av omskrivningen av företagens skulder inte får överskrida 75 % av den förfallna skulden per den 31 december 1996. När det gäller statligt stöd till omstrukturering av företagen har de italienska myndigheterna utvidgat beräkningsunderlaget till 75 % av åtgärden när det gäller investeringar inom ramen för omstruktureringen.
- (36) Som svar på kommissionens förfrågan om detta element som införts i beräkningsunderlaget för statligt stöd anger de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 8 februari 2001 att stödet från de regionala myndigheterna består av följande:
- a) Icke-återbetalningspliktigt stöd till sådana smärre ingrepp för teknisk anpassning av anläggningarna som krävs för omstruktureringen. Stödet är på 50 % i mindre gynnade områden och på 40 % i övriga områden.
 - b) Nedsättning med upp till 20 % av en del av förfallna skulder som uppstått mellan den 1 januari 1992 och den 31 december 1996.
 - c) Räntesubventioner (på upp till 30 % av den referensränta som fastställs av staten för förbättringslån) på lån på 15 år i samband med omförhandlade restskulder enligt punkt b, för avbetalningar som förfallit mellan den 31 december 1996 och den dag då ett nytt lån börjar löpa och för andra obetalda restskulder. För dessa räntesubventioner gäller följande:

Tillsammans får åtgärderna enligt a, b och c inte överskrida 75 % av den totala kostnaden för omstruktureringen (dvs. av totalsumman som även inbegriper kostnaderna för investeringar inom ramen för omstruktureringen).

- (37) Beträffande det faktum att de kreditinstitut som medverkar i åtgärden är villiga att avskriva upplupna dröjsmålsräntor anför de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 9 juni 1999 att åtgärden inte behöver utgöra statligt stöd om man betraktar bedömningen av de statliga bankernas agerande i kommissionens beslut 97/81/EG av den 30 juli 1996 om den österrikiska statens stöd till firma Head Tyrolia Mares i form av kapitaltillskott⁽⁸⁾ som prejudicerande. I det fallet ansågs emellertid det faktum att bankerna avskrev upplupna räntor inte som statligt stöd eftersom beslutet hade fattats gemensamt av alla de banker som deltog i åtgärden (dvs. både statliga och privata banker). Redan i sin skrivelse av den 7 december 1999 bad emellertid kommissionen de italienska myndigheterna att lämna uppgifter vilka statliga och privata banker som är villiga att avskriva upplupna räntor och att ange huruvida samtliga banker som deltar i åtgärden accepterar avskrivningen. I sin skrivelse av den 8 februari 2001 tillhandahåller de italienska myndigheterna en förteckning över bankerna. Myndigheterna bifogar dessutom deklarationer från vissa banker om att dessa är villiga att avskriva upplupna räntor och myndigheterna anger att även om inte alla bankerna har skriftligen intygat sin vilja att delta så har dom i vilket fall som helst uttryckt detta på annat sätt.

⁽⁸⁾ EGT L 25, 28.1.1997, s. 26.

Stödmottagarna

- (38) I sin skrivelse av den 19 juni 1999 bekräftar de italienska myndigheterna att stöd endast kan beviljas små jordbruksföretag i enlighet med definitionen i punkt 3.2.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, dvs. jordbruksföretag, och även aktiebolag, med en sysselsättningsgrad på högst 10 månår.

Eventuell Deggendorf-effekt

- (39) Med utgångspunkt från kommissionens synpunkter (se skäl 26 f) åtar de italienska myndigheterna sig att se till att stöd inte beviljas företag som i det förflutna fått otillåtna och oförenliga stöd och som inte börjat att betala tillbaka dessa.
- (40) I en skrivelse av den 14 september 2001, registrerad den 17 september 2001, begär de italienska myndigheterna att kommissionen skall fatta ett slutgiltigt beslut inom två månader i enlighet med artikel 7.7 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽⁹⁾.

IV. BEDÖMNING AV STÖDET

- (41) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Det är troligt att de aktuella stöden får de verkningar som beskrivs ovan. Stöden gynnar vissa produkter (frukt och grönsaker och växter) och kan komma att snedvrida konkurrensen eftersom det är fråga om en viktig produktion. Som exempel kan nämnas att Italien, där Sardinien utgör ett viktigt produktionsområde, under 1999 var unionens främsta grönsaksproducent med en produktion på 15 153 857 ton, dvs. 28,7 % av unionens samlade produktion (52 726 260 ton) ⁽¹⁰⁾. De aktuella stöden omfattas således av artikel 87.1 i fördraget och det skulle behövas ett undantag för att göra dem förenliga med den gemensamma marknaden.
- (42) Eventuella tillämpliga undantag finns beskrivna i gemenskapens riktlinjer. Stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter regleras för närvarande genom de riktlinjer som antogs 1999 ⁽¹¹⁾. Enligt punkt 7.3 i riktlinjerna skall stöd till undsättning och till omstrukturering till små och medelstora företag (stöd till enskilda företag och stödordningar) som anmälts före den 30 april 2000 bedömas på grundval av riktlinjerna från 1997 ⁽¹²⁾. Den aktuella omstruktureringsplanen anmälades den 12 januari 1998 och frågan om den är förenlig med den gemensamma marknaden måste därför avgöras på grundval av riktlinjerna från 1997.
- (43) Enligt punkt 1.1 jämförd med punkt 2.3 i riktlinjerna från 1997 (nedan kallade riktlinjerna) omfattas statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter som regel av artikel 87.1 i fördraget ⁽¹³⁾ då dessa till sin natur är sådana att de tenderar att snedvrida konkurrensen och att påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom ansvaret för strukturförändringar härigenom överförs på andra och bättre fungerande företag samtidigt som man uppmanar näringslivet att jaga bidrag.

⁽⁹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Under 2000 producerade Italien 16 308 854 ton grönsaker. Det finns ännu inga uppgifter från övriga medlemsstater och det är därför inte möjligt att fastställa hur stor del av unionens samlade produktion detta utgör. Det bör emellertid påpekas att det av tillgängliga uppgifter framgår att Italien var det enda land vars produktion ökade avsevärt från 1999 till 2000.

⁽¹¹⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽¹²⁾ Se fotnot 2.

⁽¹³⁾ Enligt artikel 1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

- (44) I punkt 2.4 i riktlinjerna anges följande: "Den enda grunden för att undanta stöd för att undsätta eller omstrukturera företag i svårigheter – förutom för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser som undantas genom artikel 92.2. b och inte behandlas här, och, i den utsträckning som artikel 92.2. c fortfarande är tillämplig, stöd i Tyskland som kan omfattas av denna bestämmelse – är artikel 92.3.c. Enligt denna bestämmelse har kommissionen 'befogenhet att godkänna stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter ... när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset'." I det aktuella fallet, där det på grundval av anmälan inte förefaller som om villkoren för undantag enligt artikel 87.2 i fördraget kan uppfyllas, är det enda undantag som skulle kunna tillämpas det undantag som föreskrivs i artikel 87.3 c i fördraget.
- (45) Vissa villkor måste uppfyllas för att undantaget skall kunna tillämpas. Eftersom det är fråga om en stödordning måste i första hand tillämpningsområdet fastställas. I det aktuella fallet låter detta sig inte riktigt göras eftersom de italienska myndigheterna, istället för att anmäla ordningen i enlighet med fastställda regler och ange de allmänna principerna på ett sådant sätt att det är möjligt att i ett senare skede undersöka de enskilda omstruktureringsplanerna, har valt att presentera en enhetlig omstruktureringsmetod som gäller för samtliga potentiella stödmottagare och som kännetecknas av en sådan grad av automatik i tillämpningen och definitioner av ett sådant slag att det inte kan uteslutas att stödet kan komma att beviljas företag som inte uppfyller de fastställda villkoren. Definitionen av begreppet företag i svårigheter är i detta sammanhang ett problem.

Definition av begreppet företag i svårigheter

- (46) I punkt 2.1 i riktlinjerna förtecknas de tecken som kan tyda på att ett företag befinner sig i svårigheter. Ett företag i svårigheter kännetecknas ofta av att problemen bara förvärras, oavsett om det är fråga om förluster eller skuldsättning. De kriterier som de italienska myndigheterna har fastställt är sådana att det inte är möjligt att avgöra huruvida de aktuella företagens situationer kontinuerligt förvärras eller inte. Eftersom planen bygger på ett medelvärde är det inte möjligt att utesluta att det efter de första två åren i referensperioden kommer ett år med positiva resultat även om medelvärdet förblir negativt. Det bör också understrykas att det enligt de åtgärder som anmälts av de italienska myndigheterna är stödmottagarna själva som skall deklarera sina förluster i enlighet med lag nr 127 av den 15 maj 1999 ⁽¹⁴⁾. Kommissionen har noterat de italienska myndigheternas åtagande att göra kontroller utöver vad som föreskrivs i lagen och kontrollera samtliga deklARATIONER från de potentiella stödmottagarna. Det är emellertid svårt att se på vilka grunder dessa kontroller skall göras eftersom de flesta företagen saknar bokföring. Denna invändning gäller samtliga kriterier som de italienska myndigheterna använder sig av för att fastställa huruvida ett företag i sektorn befinner sig i svårigheter eller inte. Eftersom det inte finns någon giltig grund för kontrollerna kan kommissionen inte utesluta att företag som egentligen inte befinner sig i svårigheter beviljas stöd från ordningen för omstrukturering och kommissionen anser därför att definitionen av företag i svårigheter är irrelevant.
- (47) Utöver problemet med definitionen bör det beaktas att det för att undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget skall kunna tillämpas krävs att vissa villkor enligt punkt 3.2.2 i riktlinjerna är uppfyllda.

Återställd lönsamhet

- (48) Det första villkoret enligt punkt 3.2.2 är att en omstruktureringsplan måste återställa långfristig lönsamhet och livsduglighet för företaget inom en rimlig tid och på basis av realistiska antaganden om dess framtida verksamhetsvillkor. Förbättringen i lönsamhet måste huvudsakligen vara ett resultat av interna åtgärder som återfinns i omstruktureringsplanen och får endast vara baserade på externa faktorer såsom pris- och efterfrågeökningar som företaget självt inte i högre grad kan påverka, om de marknadsantaganden som gjorts allmänt erkänns.

⁽¹⁴⁾ Se fotnot 6.

- (49) I det aktuella fallet förefaller det som om planen bygger på hypotesen att de marknadsföringskampanjer som organiseras av Ministero del Commercio Estero och Ministero delle Politiche Agricole skall skapa avsättningsmöjligheter och öka exporten av produkter från trädgårdsnäringen till länderna inom EU, i Central- och Östeuropa och till övriga världen. Det finns emellertid inga belägg för att kampanjerna får den önskade effekten, dvs. nya avsättningsmöjligheter. När det gäller frågan om hur lång tid man beräknar att det krävs innan företagens lönsamhet är återställd finns det en uppenbar motsägelse mellan påståendet om att man önskar återställa företagens lönsamhet inom tre år och uttalandet om att "tio år är den tid som normalt behövs för att nå effektivitet". Tio år för en omstrukturering av ett företag kan inte under några omständigheter betraktas som en rimlig tidsperiod.
- (50) Ett annat element i de italienska myndigheternas hypotes är prisfrågan. Marknadsundersökningen visar att priserna steg under perioden 1995–1997. Det är emellertid inte möjligt att utifrån den undersökta perioden avgöra vilken tendens som råder när det gäller priserna. De italienska myndigheterna har vid ett flertal tillfällen försäkrat att den aktuella planen, som innebär vinstökningar tack vare att produktionen ökar, inte på något sätt inverkar på prisbildningen. Det har emellertid inte varit möjligt att kontrollera detta påstående eftersom de uppgifter som lämnats in hela tiden har avsett förfluten tid. Det finns absolut inga som helst belägg för att försäljning av mycket större kvantiteter inte på något sätt skulle påverka prisbildningen, särskilt med tanke på att de italienska myndigheterna planerar en avsevärd produktionsökning på mellan 35 % och 40 %. Det finns därför risk för att stödordningen kan komma att påverka prisbildningen på ett negativt sätt och kommissionen anser att den uppgift om produktionsnivå som de italienska myndigheterna använder som referens när det gäller återställandet av företagens lönsamhet är orealistisk, både på grund av volymen och på grund av det faktum att det inte tas hänsyn till att priserna kan komma att sjunka på grund av att det saluförs mycket större kvantiteter, något som skulle kunna äventyra återställandet av företagens lönsamhet.

Förebyggande av otillbörlig snedvridning av konkurrensen

- (51) Ett ytterligare villkor för omstruktureringsstöd är att åtgärder vidtas så att man i största möjliga utsträckning motverkar negativa återverkningar för konkurrenterna. Om det finns ett strukturellt överskott av produktionskapacitet i en sektor måste åtgärder vidtas som innebär att stödmottagarna oåterkalleligt minskar sin kapacitet eller stänger sina anläggningar. Om det inte finns någon överkapacitet brukar kommissionen inte begära någon kapacitetsminskning. Kommissionen måste dock vara övertygad om att stödet kommer att användas endast för att återupprätta företagets lönsamhet och att det inte kommer att möjliggöra för mottagaren att under genomförandet av omstruktureringsplanen utöka produktionskapaciteten, förutom i den mån det är nödvändigt för att återupprätta lönsamheten utan att därmed otillbörligt snedvrider konkurrensen.
- (52) Beträffande eventuella kapacitetsminskningar anger de italienska myndigheterna att stödmottagarna endast kommer att vara mindre jordbruksföretag i enlighet med punkt 3.2.5 b i riktlinjerna, dvs. företag med en sysselsättningsgrad på högst 10 manår. Kommissionen har föreslagit de italienska myndigheterna att begära tillämpning av riktlinjernas särskilda bestämmelser för jordbrukssektorn, men eftersom man inte har gjort detta (se skäl 33) har kommissionen tvingats att bedöma stödordningen utifrån de allmänna villkoren enligt punkt 3.2.2.
- (53) Kommissionen har emellertid på grundval av nya uppgifter kunnat konstatera att det, oberoende av vilka bestämmelser i riktlinjerna som tillämpas, inte förefaller förekomma någon strukturell överkapacitet i den aktuella sektorn, åtminstone inte nu längre. Kommissionen anser det därför inte nödvändigt att begära någon minskning av stödmottagarnas produktionskapacitet.
- (54) Eftersom det inte begärs någon kapacitetsminskning måste det bevisas att syftet med de planerade investeringarna endast är att återställa lönsamheten och att dessa kan göras utan konkurrensen snedvrids. I det aktuella fallet är risken stor att investeringarna snedvrider konkurrensen eftersom de är avsedda att öka produktionen. De effekter detta får på priserna inverkar direkt på konkurrenternas vinstnivåer och på deras verksamhet.

Proportionalitet mellan å ena sidan stöd och å andra sidan kostnader och vinster i samband med omstruktureringen

- (55) Bland villkoren återfinns också kravet på proportionalitet mellan å ena sidan stöd och å andra sidan kostnader och vinster i samband med omstruktureringen. Stödmottagarna måste därför i regel själva i betydande utsträckning bidra till omstruktureringsprogrammet, antingen med egna medel eller genom externa kommersiella finansieringskällor. Regionens bidrag till ordningen är på så mycket som upp till 75 % av den totala omstruktureringskostnaden och kommissionen anser därför att stödmottagarnas bidrag till omstruktureringen är för litet. Detta bekräftas även genom det faktum att de italienska myndigheterna som svar på kommissionens begäran om förtydliganden när det gäller stödmottagarnas motprestation i egna medel enbart anger att en motprestation endast kommer att krävas i fall då ett företag förfogar över nettotillgångar och då en motprestation är absolut nödvändig för att företaget skall kunna uppnå en ekonomisk och finansiell jämvikt och under förutsättning att motprestationen inte negativt påverkar utfallet av åtgärden. På grundval av detta svar kan konstateras att de italienska myndigheterna inte alls anger vilken typ av motprestation det skulle vara fråga om och det framgår att det i vissa fall inte kommer att krävas någon motprestation. Detta visar att det råder obalans mellan regionens bidrag till åtgärden och stödmottagarnas bidrag.
- (56) Obalansen förstärks också av det faktum att det belopp som kan beviljas var och en av stödmottagarna är så mycket som 600 miljoner italienska lire, dvs. 300 000 euro, vilket skall ställas i relation till det faktum att stödordningen enligt de italienska myndigheterna avsedd för mindre jordbruksföretag, dvs. med en sysselsättningsgrad på högst 10 manår.
- (57) Vidare hävdar de italienska myndigheterna att det faktum att de kreditinstitut som medverkar i åtgärden är villiga att avskriva upplupna dröjsmålsräntor inte utgör statligt stöd. Som stöd för det påståendet anför de italienska myndigheterna kommissionens bedömning av de statligt kontrollerade bankernas agerande beträffande den österrikiska statens stöd till företaget Head Tyrolia Mares (se skäl 37). Myndigheterna har tillhandahållit deklarationer från fyra banker om att dessa är villiga att avskriva upplupna räntor och myndigheterna har också angett att även om inte alla bankerna skriftligen har intygat sin vilja att delta så har de i vilket fall som helst uttryckt detta på annat sätt. Detta är emellertid inte tillräckligt för att påvisa en analogi mellan det aktuella fallet och stödet till det österrikiska företaget (se skäl 37) eftersom det krävs att samtliga banker avskriver räntorna för att man skall kunna anse att åtgärden inte innehåller element som utgör statligt stöd. Myndigheternas påstående om att vissa banker har valt att inte skriftligen intyga sin vilja att delta åtgärden men att de i vilket fall som helst uttryckt detta på annat sätt utgör inget formellt bevis på att bankerna intar denna hållning. På grund av att inte samtliga banker lämnat skriftliga deklarationer och det därför inte går att fastställa om samtliga banker är villiga att delta kan kommissionen inte utesluta att de statliga och de privata bankernas agerande kommer att skilja sig åt när det gäller avskrivning av räntor. Åtgärden framstår därför som ett stöd. Det kan inte kvantifieras på grund av otillräckliga uppgifter och det är svårt att motivera att det skulle behövas för omstruktureringen eftersom de italienska myndigheterna i sin plan tar för givet att åtgärden inte utgör stöd och att det därför inte är nödvändigt att i beräkningarna ta hänsyn till det statliga bidraget på 75 %.
- (58) När det gäller en eventuell Deggendorf-effekt (se skäl 26 f och skäl 39) innebär de italienska myndigheternas åtagande att se till att stöd inte beviljas företag som i det förflutna fått otillåtna och oförenliga stöd och som inte börjat att betala tillbaka, att kommissionens tvivel i just denna fråga undanröjs.

V. SLUTSATSER

- (59) Trots de förklaringar som de italienska myndigheterna tillhandahållit inom ramen för det förfarande som inlemts enligt artikel 88.2 i fördraget anser kommissionen att den omstruktureringsplan som lämnats in av de italienska myndigheterna baseras på en felaktig definition av begreppet företag i svårigheter, att scenariot för återställande av företagets lönsamhet är orealistiskt, att det finns en

faktisk risk för snedvridning av konkurrensen på grund av de effekter som produktionsökningen får för prisnivån, vinsterna och på konkurrenterna och att stödet är oproportionerligt i förhållande till kostnader och vinster i samband med omstruktureringen. Mot bakgrund av ovanstående och med tanke på att de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 14 september 2001 begär att kommissionen skall fatta ett slutgiltigt beslut på grundval av tillgängliga uppgifter inom två månader i enlighet med artikel 7.7 i förordning (EG) nr 659/1999 har kommissionen dragit slutsatsen att den stödordning som regionen Sardinien har för avsikt att genomföra inte kan omfattas av undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget och därför inte kan förklaras förenlig med den gemensamma marknaden. Det bör även uppmärksammas att kommissionens argument ovan skulle vara lika giltiga om stödordningen skulle bedömas enligt de riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter som antogs 1999.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den stödordning som regionen Sardinien (Italien) har för avsikt att genomföra enligt beslut fattat av Giunta regionale nr 48/7 av den 2 december 1997 är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Stödordningen får därför inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 15 mars 2002

om finansiellt stöd från gemenskapen för driften av vissa av gemenskapens referenslaboratorier på området djurhälsa och levande djur 2002

[delgivet med nr K(2002) 1003]

(Endast de spanska, danska, tyska, engelska, franska och svenska texterna är giltiga)

(2002/230/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/572/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 28.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) Finansiellt stöd från gemenskapen bör beviljas gemenskapens referenslaboratorier som av gemenskapen har utsetts till att fullgöra de uppgifter och åligganden som fastställs i följande direktiv och beslut:

- Rådets direktiv 2001/89/EG av 23 oktober 2001 om gemenskapens åtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽³⁾.
- Rådets direktiv 92/66/EEG av den 14 juli 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av Newcastlesjuka ⁽⁴⁾, senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Sverige och Finland.
- Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka ⁽⁵⁾, senast ändrat genom beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG ⁽⁶⁾.
- Rådets direktiv 93/53/EEG av den 24 juni 1993 om gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av vissa fisksjukdomar ⁽⁷⁾.
- Rådets direktiv 95/70/EG av den 22 december 1995 om gemenskapens minimiåtgärder för kontroll av vissa sjukdomar hos musslor ⁽⁸⁾.
- Rådets direktiv 92/35/EEG av den 29 april 1992 om kontrollregler och åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest ⁽⁹⁾, senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Sverige och Finland.

— Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av blue-tongue ⁽¹⁰⁾.

— Rådets beslut 2000/258/EG av den 20 mars 2000 om att utse ett särskilt institut med ansvar för att fastställa de kriterier som behövs för att standardisera serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet ⁽¹¹⁾.

— Rådets beslut 96/463/EG av den 23 juli 1996 om att utse ett referensorgan som skall ansvara för samarbetet vid harmoniseringen av provtagningsmetoderna och bedömningen av resultaten hos renrasiga avelsdjur av nötkreatur ⁽¹²⁾.

(2) Det finansiella stödet från gemenskapen skall beviljas under förutsättning att de planerade åtgärderna genomförs effektivt och att myndigheterna lämnar all nödvändig information inom fastställda tidsfrister.

(3) Av budgetskäl bör gemenskapsstödet beviljas för en period på ett år.

(4) Enligt artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽¹³⁾ skall veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas enligt gemenskapsbestämmelser finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Finansiella kontroller skall göras i enlighet med artiklarna 8 och 9 i förordning (EG) nr 1258/1999.

(5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Tyskland för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga IV till direktiv 2001/89/EG och som skall fullgöras av Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Hannover, Tyskland, när det gäller klassisk svinpest.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 203, 28.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 260, 5.9.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 69.

⁽⁶⁾ EGT L 1, 1.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 175, 19.7.1993, s. 23.

⁽⁸⁾ EGT L 332, 30.12.1995, s. 33.

⁽⁹⁾ EGT L 260, 5.9.1992, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 74.

⁽¹¹⁾ EGT L 95, 15.4.2000, s. 40.

⁽¹²⁾ EGT L 192, 2.8.1996, s. 19.

⁽¹³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till maximalt 185 000 euro.

Artikel 2

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Förenade kungariket för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga V till direktiv 92/66/EEG och som skall fullgöras av Central Veterinary Laboratory, Addlestone, Förenade kungariket, när det gäller Newcastle-sjuka.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till högst 60 000 euro.

Artikel 3

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Förenade kungariket för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga III till direktiv 92/119/EEG och som skall fullgöras av Pirbright Laboratory, Förenade kungariket, när det gäller vesikulär svin-sjuka.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till högst 95 000 euro.

Artikel 4

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Danmark för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga C till direktiv 93/53/EEG och som skall fullgöras av Statens Veterinære Serumlaboratorium, Århus, Danmark, när det gäller fisk-sjukdomar.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till högst 130 000 euro.

Artikel 5

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Frankrike för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga B till direktiv 95/70/EG och som skall fullgöras av Ifremer, La Tremblade, Frankrike, när det gäller sjukdomar hos musslor.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till högst 80 000 euro.

Artikel 6

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Spanien för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga I till direktiv 92/35/EEG och som skall fullgöras av Laboratorio de sanidad y producción animal, Algete, Spanien, när det gäller afrikansk hästpest.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till högst 40 000 euro.

Artikel 7

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Förenade kungariket för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga II till direktiv 2000/75/EG och som skall fullgöras av Pirbright Laboratory, Förenade kungariket, när det gäller bluetongue.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till högst 115 000 euro.

Artikel 8

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Frankrike för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga II till rådets beslut 2000/258/EG och som skall fullgöras av A.F.S.S.A. Nancy, Frankrike, när det gäller rabies-serologi.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till högst 130 000 euro.

Artikel 9

1. Gemenskapen skall bevilja finansiellt stöd till Sverige för de uppgifter och åligganden som avses i bilaga II till beslut 96/463/EG och som skall fullgöras av Interbull Centre, Uppsala, Sverige, i syfte att harmonisera de olika metoderna för testning och resultatbedömning beträffande tester för renrasiga nötkreatur som används för avel.

2. Gemenskapens stöd under perioden 1 januari till och med 31 december 2002 skall uppgå till högst 60 000 euro.

Artikel 10

Gemenskapens finansiella stöd skall betalas ut på följande sätt:

- 70 % som förskott på begäran av den mottagande medlemsstaten.
- Restbeloppet efter det att den mottagande medlemsstaten har lagt fram relevanta verifikationer och en teknisk rapport. Dessa handlingar skall läggas fram senast tre månader efter det att den period har gått ut för vilken finansiellt stöd beviljats.

En förutsättning för att stödet skall betalas ut är att de planerade åtgärderna genomförs på ett effektivt sätt och att myndigheterna tillhandahåller all nödvändig information inom de fastställda tidsfristerna.

Om tidsfristerna inte iakttas skall gemenskapens finansiella stöd minskas med 25 % den 1 maj, med 50 % den 1 juni, med 75 % den 1 juli och med 100 % den 1 september.

Artikel 11

Detta beslut riktar sig till Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Konungariket Spanien, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 15 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 18 mars 2002****om fastställande av reviderade ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till skodon och ändring av beslut 1999/179/EG***[delgivet med nr K(2002) 1015]***(Text av betydelse för EES)**

(2002/231/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 av den 17 juli 2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke ⁽¹⁾, särskilt artikel 4 och artikel 6.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordning (EG) nr 1980/2000 får gemenskapens miljömärke tilldelas en produkt vars egenskaper gör att den kan bidra till betydande förbättringar i fråga om vissa centrala miljöaspekter.

(2) Enligt förordning (EG) nr 1980/2000 skall specifika miljömärkeskriterier fastställas för varje produktgrupp.

(3) Översyn av miljömärkeskriterierna samt de därtill hörande bedömnings- och kontrollkraven skall ske i god tid innan giltighetstiden för de kriterier som fastställts för varje produktgrupp löper ut. Översynen skall leda till ett förslag till förlängning, återkallande eller revidering.

(4) De ekologiska kriterier som fastställdes genom kommissionens beslut 1999/179/EG av den 17 februari 1999 om fastställande av de ekologiska kriterierna för tilldelning av gemenskapens miljömärke till skodon ⁽²⁾ bör ses över och anpassas till utvecklingen på marknaden. Samtidigt bör giltighetstiden för det beslutet, som förlängs genom beslut 2001/832/EG ⁽³⁾, ändras.

(5) Det är lämpligt att kommissionen antar ett nytt beslut om fastställande av specifika ekologiska kriterier för denna produktgrupp, med en giltighet på fem år.

(6) Under en begränsad period på högst tolv månader bör de nya kriterier som fastställs i detta beslut, och de kriterier som fastställts genom kommissionens beslut 1999/179/EG gälla parallellt, så att företag som har

tilldelats eller ansökt om miljömärke för sina produkter innan detta nya beslut träder i kraft ges tillräcklig tid för att anpassa sina produkter till de nya kriterierna.

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut grundar sig på det utkast till kriterier som fastställs av Europeiska unionens märkningsnämnd enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 1980/2000.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 17 i förordning (EG) nr 1980/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För att kunna tilldelas gemenskapens miljömärke enligt förordning (EG) nr 1980/2000 skall skodon omfattas av produktgruppen "skodon" enligt definitionen i artikel 2 i detta beslut och uppfylla de ekologiska kriterier som anges i bilagan till beslutet.

Artikel 2

Med produktgruppen skodon avses följande:

Alla artiklar som är avsedda att skydda eller täcka foten och som har en fast yttersula som kommer i kontakt med marken.

Artikel 3

För administrativa ändamål skall kodnummer "017" tilldelas produktgruppen skodon.

Artikel 4

Artikel 3 i beslut 1999/179/EG skall ersättas med följande:

"Definitionen av produktgruppen och de specifika ekologiska kriterierna för den skall gälla till och med den 31 mars 2003."

⁽¹⁾ EGT L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 57, 5.3.1999, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 310, 28.11.2001, s. 30.

Artikel 5

Detta beslut skall gälla från och med den 1 april 2002 till och med den 31 mars 2006. Om reviderade kriterier inte har antagits den 31 mars 2006 skall detta beslut gälla till och med den 31 mars 2007.

Tillverkare av produkter som omfattas av produktgruppen skodon och som redan tilldelats miljömärket före den 1 april 2002 får fortsätta att använda märket till och med den 31 mars 2003.

Tillverkare av produkter som omfattas av produktgruppen skodon och som redan ansökt om miljömärket före den 1 april 2002 får tilldelas märket enligt villkoren i beslut 1999/179/EG till och med den 31 mars 2003.

Nya ansökningar om tilldelning av miljömärket för produktgruppen skodon skall från och med den 1 april 2002 uppfylla kriterierna i detta beslut.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Margot WALLSTRÖM

Ledamot av kommissionen

BILAGA

ALLMÄNT

Kriteriernas syfte

Syftet med dessa kriterier är framför allt följande:

- Att begränsa nivån av toxiska rester.
- Att begränsa utsläppen av flyktiga organiska föreningar.
- Att främja hållbarare produkter.

Kriterierna har fastställts till nivåer som främjar märkning av skodon med låg miljöpåverkan.

Bedömnings- och kontrollkrav

De särskilda bedömnings- och kontrollkraven anges för varje kriterium.

I tillämpliga fall får andra testmetoder än de som anges för varje kriterium användas om de godkänns som likvärdiga av det behöriga organ som bedömer ansökan.

Den funktionella enheten är ett par skor. Kraven baseras på skostorlek 40 (Paris point). När det gäller barnskor avser kraven storlek 32 (Paris point) (eller den största storleken när det gäller maximala storlekar mindre än 32 [Paris point]).

I förekommande fall får behöriga organ begära in ytterligare dokumentation och de får även genomföra oberoende kontroller.

Vid bedömning av ansökningar och vid kontroll av uppfyllandet av kriterierna rekommenderas de behöriga organen att ta hänsyn till om ett erkänt miljöstyrningssystem som EMAS eller ISO 14001 används (sådana system måste dock inte användas).

KRITERIER**1. Rester i slutprodukten**

- a) Den genomsnittliga koncentrationen av kromrester (VI) i slutprodukten får inte överskrida 10 ppm och arsenik-, kadmium- eller blyrester får inte vara detekterbara i slutprodukten (nedanstående metoder skall användas vid mätningarna).

Bedömning och kontroll: Sökanden och/eller dennes leverantör(er) skall tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med följande testmetoder:

Cr(VI): CEN TC 309 WI 065 - 4.2, DS/EN 420 eller DIN 53314: 1996-04 (notera att det vid analys av vissa typer av förgät läder kan uppstå svårigheter vid mätningen på grund av störningar),

Cd, Pb, As: CEN TC 309 WI 065 - 4.3 Provberedning: 1) Separera de övre komponenterna från de nedre komponenterna. 2) Fördela de övre komponenterna och de nedre komponenterna var för sig. 3) Analysera ett prov från var och en av beredningarna. 4) Ämnena får inte vara detekterbara i något av proverna.

- b) Mängden fri och delvis hydrolyserbar formaldehyd i textilkomponenterna i skodonet får inte överskrida 75 ppm och när det gäller läderkomponenter får värdena inte överskrida 150 ppm.

Bedömning och kontroll: Sökanden och/eller dennes leverantör(er) skall tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med följande testmetoder: Textilier: CEN TC 309 WI 065 - 4.4; Läder: CEN TC 309 WI 065 - 4.4.

2. Utsläpp från produktionen av material

- a) Avloppsvatten från garverier och textilindustrier skall renas antingen vid en reningsanläggning på produktionsplatsen eller en kommunal reningsanläggning, så att en minskning av den kemiska syreförbrukningen på minst 85 % uppnås.

Bedömning och kontroll: Sökande skall tillhandahålla en testrapport och kompletterande uppgifter, som visar förekomsten mätt med följande testmetod: Kemisk syreförbrukning: ISO 6060 Vattenkvalitet, fastställande av kemisk syreförbrukning.

- b) Avloppsvatten från garverier skall efter rening innehålla mindre än 5 mg krom (III)/l.

Bedömning och kontroll: Sökanden skall tillhandahålla en testrapport och kompletterande uppgifter, som visar förekomsten mätt med följande testmetoder: ISO 9174, EN 1233 eller EN ISO 11885 för Cr.

3. Användning av skadliga ämnen (fram till inköp)

- a) Pentaklorfenol (PCP) och tetraklorfenol (TCP) och deras salter och estrar får inte användas.

Bedömning och kontroll: Sökanden och/eller dennes leverantör(er) skall intyga att materialen inte innehåller sådana klorfenoler. Vid en eventuell kontroll av denna försäkran skall följande testmetod användas: CEN TC 309 WI 065 – 4.5: Textilier: gränsvärde 0,05 ppm; Läder: gränsvärde 5 ppm.

- b) Inga azofärgämnen som kan sönderdelas till någon av följande aromatiska aminer får användas:

4-aminobifenyl	(92-67-1)
bensidin	(92-87-5)
4-klor-o-toluidin	(95-69-2)
2-naftylamin	(91-59-8)
o-amino-azotoluen	(97-56-3)
2-amino-4-nitrotoluen	(99-55-8)
p-kloranilin	(106-47-8)
2,4-diaminoanisol	(615-05-4)
4,4'-diaminodifenylmetan	(101-77-9)
3,3'-diklorbensidin	(91-94-1)
3,3'-dimetoxibensidin	(119-90-4)
3,3'-dimetylbensidin	(119-93-7)
3,3'-dimetyl-4,4'-diaminodifenylmetan	(838-88-0)
p-kresidin	(120-71-8)
4,4'-metylen-bis-(2-klor anilin)	(101-14-4)
4,4'-oxidianilin	(101-80-4)
4,4'-tiodianlin	(139-65-1)
o-toluidin	(95-53-4)
2,4-diaminotoluen	(95-80-7)
2,4,5-trimetylanilin	(137-17-7)
4-aminoazobensen	(60-09-3)
o-anisidi	(90-04-0)

Bedömning och kontroll: Sökanden och/eller dennes leverantör(er) skall intyga att sådana azofärgämnen inte har använts. Vid en eventuell kontroll av denna försäkran skall följande testmetod användas: CEN TC 309 WI065 – 4.5:

Textilier: gränsvärde 30 ppm; (Notera att felaktiga positiva utslag kan uppstå när det gäller 4-aminoazobensen och det rekommenderas därför att resultatet bekräftas.)

Läder: gränsvärde 30 ppm; (Notera att felaktiga positiva utslag kan uppstå när det gäller 4-aminoazobensen, 4-aminodifenyl och 2-naftylamin och det rekommenderas därför att resultatet bekräftas.)

- c) Följande N-nitrosaminer får inte vara detekterbara i gummi:

N-Nitrosodimetylamin (NDMA)
N-Nitrosodietylamin (NDEA)
N-Nitrosodipropylamin (NDPA)
N-Nitrosodibutylamin (NDBA)
N-Nitrosopiperidin (NPIP)
N-Nitrosopyrrolidin (NPYR)
N-Nitrosomorfolin (NMOR)
N-Nitroso N-metyl N-fenylamin (NMPH _A)
N-Nitroso N-etyl N-fenylamin (NEPH _A)

Bedömning och kontroll: Sökanden skall tillhandahålla en testrapport som visar förekomsten mätt med testmetod EN 12868 (1999-12).

- d) C10-C13 kloralkaner får inte användas i läder-, gummi- eller textilkomponenter.

Bedömning och kontroll: Sökanden och/eller dennes leverantör (er) skall intyga att sådana kloralkaner inte har använts.

4. Användning av flyktiga organiska föreningar under den slutliga hopsättningen av skor

Den totala användningen av flyktiga organiska föreningar (VOC) under den slutliga produktionen av skodon får i genomsnitt inte överskrida följande värden för respektive kategori:

Sportskor, barnskor, skor för yrkesmässigt bruk, lättare herrskor, skodon avsedda för kyla: 25 gram VOC/par,
fritidsskor, lättare damskor: 25 gram VOC/par,
modeskor, småbarnsskor, inomhusskor: 20 gram VOC/par.

Med VOC avses organiska föreningar som vid 293,15 K har ett ångtryck på 0,01 kPa eller mer, eller som har en motsvarande flyktighet under de specifika förhållandena vid användningen.

Bedömning och kontroll: Sökanden skall tillhandahålla en beräkning av den totala användningen av flyktiga organiska föreningar under den slutliga skoproduktionen, tillsammans med bakgrundsuppgifter, testresultat och dokumentation. Beräkningen skall ha gjorts med hjälp av CEN TC309 m065-4.7.

Registrering av inköpt läder, lim, finish och produktion av skodon krävs från åtminstone de senaste sex månaderna.

5. Användning av PVC

Skodonen får inte innehålla PVC. Återvunnet PVC får emellertid användas i yttersidorna, om inte DEHP (di(2-etylhexyl)ftalat), BBP (butylbensylftalat) eller DBP (dibutylftalat) ingår i beredningen av den återvunna PVC:n.

Bedömning och kontroll: Sökanden skall intyga att produkten uppfyller detta krav.

6. Energiförbrukning

Sökanden uppmanas att på frivillig basis tillhandahålla utförlig information om energiförbrukning per tillverkat par skodon.

Bedömning och kontroll: Sökanden uppmanas tillhandahålla relevant information.

7. Elektriska komponenter

Skodonet får inte innehålla några elektriska eller elektroniska komponenter.

Bedömning och kontroll: Sökanden och/eller dennes leverantör(er) skall intyga att detta krav uppfylls.

8. Förpackning av slutprodukten

Pappkartonger som används för den slutliga förpackningen av skodon skall till minst 80 % vara gjorda av återvunnet material.

Plastpåsar som används för den slutliga förpackningen av skodon skall vara gjorda av återvunnet material.

Bedömning och kontroll: Sökanden skall intyga att produkten uppfyller detta krav och ansökan skall innehålla ett prov på produktens förpackning.

9. Information på förpackningen

a) Skötselråd

Följande (eller motsvarande) information skall lämnas tillsammans med produkten:

"Dessa skor har behandlats för att förbättra motståndet mot vattengenomträngning. De kräver inte någon ytterligare behandling." (Detta kriterium är tillämpligt endast på skodon som har behandlats för att bli vattenavvisande.)

"När så är möjligt bör du låta laga dina skor i stället för att slänga dem. Det är mindre skadligt för miljön."

"Om du har möjlighet bör du använda lokala återvinningsstationer när du till slut slänger bort dina skor."

b) Information om miljömärket

Produkten måste ha följande (eller motsvarande) information på förpackningen:

"Mer information om EU:s miljömärke finns på följande Internetadress: <http://europa.eu.int/ecolabel>"

Bedömning och kontroll: Sökanden skall intyga att produkten uppfyller varje aspekt av detta krav och ansökan skall innehålla ett prov på produktens förpackning och på den information som medföljer produkten.

10. Information på miljömärket

Ruta 2 i miljömärket skall innehålla följande text:

- Låga förorenande utsläpp i luft och vatten.
- Skadliga ämnen har undvikits.

Bedömning och kontroll: Sökanden skall intyga att produkten uppfyller detta krav och tillhandahålla ett prov på produktens förpackning där märket förekommer.

11. Parametrar som bidrar till hållbarhet

Skor för yrkesmässigt bruk och skyddsskor skall CE-märkas (i enlighet med rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning ⁽¹⁾).

Övriga skodon skall uppfylla de krav som anges i tabellen nedan.

Bedömning och kontroll: Sökanden skall tillhandahålla en testrapport i vilken de parametrar som anges i tabellen nedan har mätts med de testmetoder som anges i CEN TC 309 W1065 - 4.9.

⁽¹⁾ EGT L 399, 30.12.1989, s. 18.

	Sportkor	Barnskor	Fritidsskor	Lättare herrskor	Skodon avsedda för kyla	Lättare damskor	Modeskor	Snåbarnsskor	Inomhusskor
Ovandelens motstånd mot flexing: (kc utan synbar skada)	Torr = 100 Våt = 20	Torr = 100 Våt = 20	Torr = 80 Våt = 20	Torr = 80 Våt = 20	Torr = 100 Våt = 20 – 20 °C = 30	Torr = 50 Våt = 10	Torr = 15	Torr = 15	Torr = 15
Ovandelens rivstyrka: (Genomsnittlig rivstyrka, N) Läder Annat material	≥ 80 ≥ 40	≥ 60 ≥ 40	≥ 60 ≥ 40	≥ 60 ≥ 40	≥ 60 ≥ 40	≥ 40 ≥ 40	≥ 30 ≥ 30	≥ 30 ≥ 30	≥ 30 ≥ 30
Yttersulans motstånd mot flexing: Tjocklek (mm) Nsc = inga spontana sprickor	≤ 4 nsc	≤ 4 nsc	≤ 5 nsc	≤ 6 nsc	≤ 6 nsc vid – 10 °C	≤ 8 nsc			
Yttersulans motstånd mot nöting: D ≥ 0,9 g/cm ³ (mm ³) D < 0,9 g/cm ³ (mg)	≤ 200 ≤ 150	≤ 250 ≤ 170	≤ 200 ≤ 150	≤ 350 ≤ 200	≤ 200 ≤ 150	≤ 400 ≤ 250			≤ 450 ≤ 300
Ovandelens vidhäftning (N/mm)	≥ 4,0	≥ 4,0	≥ 3,0	≥ 3,5	≥ 3,5	≥ 3,0	≥ 2,5	≥ 3,0	≥ 2,5
Yttersulans rivstyrka: (Genomsnittlig styrka, N/mm) D ≥ 0,9 g/cm ³ (mm ³) D < 0,9 g/cm ³ (mg)	8 6	8 6	8 6	6 4	8 6	6 4	5 4	6 5	5 4
Färgbeständighet på insidan av skodonet (foder eller ovandelens insida). Gråton på filten efter 50 vätcykler.	≥ 2/3	≥ 2/3	≥ 2/3	≥ 2/3	≥ 2/3	≥ 2/3		≥ 2/3	≥ 2/3

Dessutom skall skodon speciellt avsedda för kyla uppfylla följande krav på motstånd mot vattengenomträngning:

Ovanden: genomträngningstid ≥ 240 min, absorption < 25 %.

Yttersula: genomträngningstid ≥ 60 min och efter 2 timmars vattenabsorption < 20 % (mycket vattenavvisande – tillämpligt endast på vissa sulmaterial).